EGY NAP AZ OMEGÁVAL

Az előzmény: Budapesten egy jól sikerült összejövetel, melyen az Omegán kívül Tardos Péterrel és Dévényi Tiborral együtt jómagam is jelen voltam. A beszélgetések során derült ki, hogy egy időben leszünk Frankfurtban, mi turistaként, az Omega együttes tagjai pedig azokban a napokban fejezik majd be a Bellaphon lemeztársaság kérésére készülő új nagylemezüket. Természetesen mondanom sem kell, hogy randevút beszéltünk meg, melynek eredményeképpen néhány nappal később, már együtt ebédeltünk Frankfurt egyik hangulatos sörözőjében. Ebéd után édes a munka — jelszóval autóba ültünk és máris robogtunk keresztül a városon a hangstúdióba.

Az autóban ülve megpróbáltam elképzelni azt a stúdiót, ahol többek között a Boney M. és az Eruption együttes dolgozik. Bár pontos méretekre nem gondoltam, de azért egy ilyen stúdiónak — legalábbis szerintem — olyan nagynak kellene lenni, mint amilyen nagy a Magyar Rádió 6-os stúdiója vagy a filmgyár minden igényt kielégítő zeneterme.

Kissé csalódott voltam, amikor az autó egy családi ház méretű épület előtt állt meg. Enyhén szólva, a látvány elképzeléseimnek mindössze csak egyharmadát elégítette ki. A földszinten levő hangstúdió nem volt nagyobb egy osztályteremnél, a technikai helyiség pedig egy szertárnál. Mikor csalódásomat elmondtam a fiúknak, ők nevetve válaszolták, hogy bizony ez a hangszerekkel zsúfolt terem az első napokban nekik is furcsa volt egy kicsit. De ami miatt mindenki nagyon gyorsan megszokta, az nem volt más, mint a terem akusztikája, amely döntően befolyásolja egy lemezfelvétel minőségét. Mert az igaz, hogy a terem kicsi, de ebben a stúdióban minden zenész szívesen dolgozik.

Egy nagyon kellemes meglepetésről szeretnék beszámolni nektek. Az Omega előtt a stúdióban Frank Farian, a Boney M. együttes producere és egyben egyik szerzője dolgozott az új, sorrendben a negyedik Boney M. albumon, ami körülbelül a nyár elején jelenik majd meg.

A lehetőséget kihasználva, sikerült Tardos Péternek és nekem néhány szót váltani Fariannal. Tőle tudtuk meg, hogy az együttes egyik legsikeresebb tavalyi koncertje a kisstadionbeli fellépéssorozat volt. És ha hívják őket, örömmel jönnek ismét Magyarországra. Egyébként a tavaly karácsonyra megjelent kislemezük minden eddigi angol rekordot megdöntött. Csak Angliában közel hárommillió darabot árultak a boltokban a nálunk is jól ismert kislemezből. (A rekordot nagyon sokáig Paul McCartney és a Wings együttes „Skót balladája" tartotta két és fél milliós példányszámmal.) Arra a kérdésre pedig, hogy milyen lesz az új lemez, Farian így válaszolt:

— Nemcsak 1978 volt, hanem 1979 is a disco éve. Gyökeres változás tehát a Boney M. együttes zenéjében nem várható. Keményebb lesz a ritmus és erőteljesebb a zene. A legjobb példa erre a karácsonyi Boney M. kislemez „b" oldala.

A beszélgetést folytattuk volna, de Frank Farian az órájára nézett és mosolyogva mondta, hogy neki mennie kell, a stúdió már az Omegáé. Egy gyors autogram, amelyet mindnyájatok nevében kértem, és Farian magnótekercsekkel a hóna alatt máris távozott.

A minden igényt kielégítő és a legjobb berendezéseket tartalmazó stúdió magnetofonjaira közben újabb tekercsek kerültek: az Omega együttes nyers felvételei. Magyarázatként, hogy megértsétek, el kell mondanom, hogy minden egyes zenei felvételen található hangszerek, illetve hangszercsoportok egy több sávos magnetofon valamelyik sávjára kerülnek fel. Ez az úgynevezett nyers felvétel, melynek összejátszása után lesz olyan állapotban a dal, hogy akár már hanglemez is készíthető belőle.

Attól a perctől kezdve, hogy a munka elkezdődött, szinte minden átmenet nélkül, a fiúk megszűntek létezni a külvilág számára. Számukra csak egyetlenegy volt fontos, a minél tökéletesebb munka, amelyből mindenki egyformán kivette a részét. Itt derült ki számomra, hogy mennyire fontos: a zenész ne csak a hangszeréhez, hanem a technikai berendezéshez is értsen. Egy technikai manőverrel kombinált zenei ötletet jól valóra váltani csak az a zenész tudja, aki egyformán ért a zeneszerzéshez és a felvétel technikájához is.

A kora délutántól hajnalig tartó munkában két dalt sikerült összejátszania az Omega együttesnek.

Másnap mi elutaztunk, az Omega még maradt. Néhány nappal később ismét találkoztunk egy hangulatos sörözőben, de már Budapesten. A fiúknál volt a kemény munka eredménye, az új nagylemez zeneanyaga, természetesen még magnószalagon. Mivel is zárhatnám mással rendhagyó frankfurti tudósításomat, mint azzal, hogy remélem, ezek a tekercsek rövidesen lemezzé válnak, és mindnyájunk örömére és szórakoztatására életre kelnek lemezjátszónk korongján.

B. Tóth László

Az Omega együttes a frankfurti stúdióban

PAJTÁS
KEDVES ISMERŐS

PÁLYAVÁLASZTÓK!

A főváros egyik legnagyobb vállalata, a Budapesti Közlekedési Vállalat szívesen segít a szakmaválasztásban.

Gyakorlati képzést vállal a korszerűen berendezett tanműhelyeiben, a következő szakmákban:

vasúti járműszerelő, villamos járműszerelő, villanyszerelő, erősáramú berendezésszerelő, gépi forgácsoló, géplakatos, szerkezeti lakatos, karosszérialakatos, szobafestő, épületasztalos, ács-állványozó, kőműves.

A vidéki fiatalokat kollégiumban helyezzük el.

Jelentkezni lehet: a BKV szakmunkásképző osztályán.

CÍM: Budapest XI., Bartók Béla út 133. 1115

Telefon: 422-130/1444-es mellék.

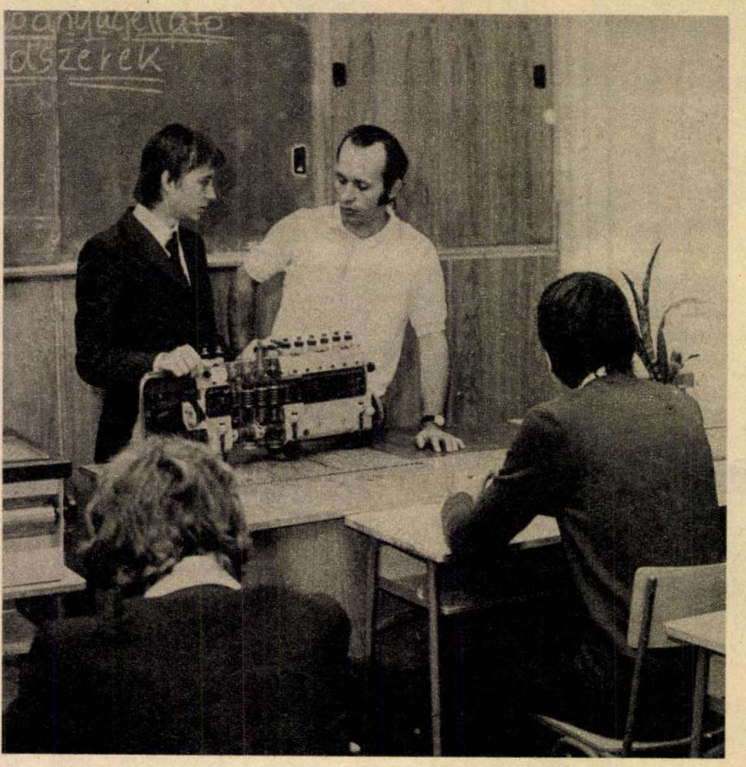

NYOLCADIKOS FIÚK FIGYELEM!

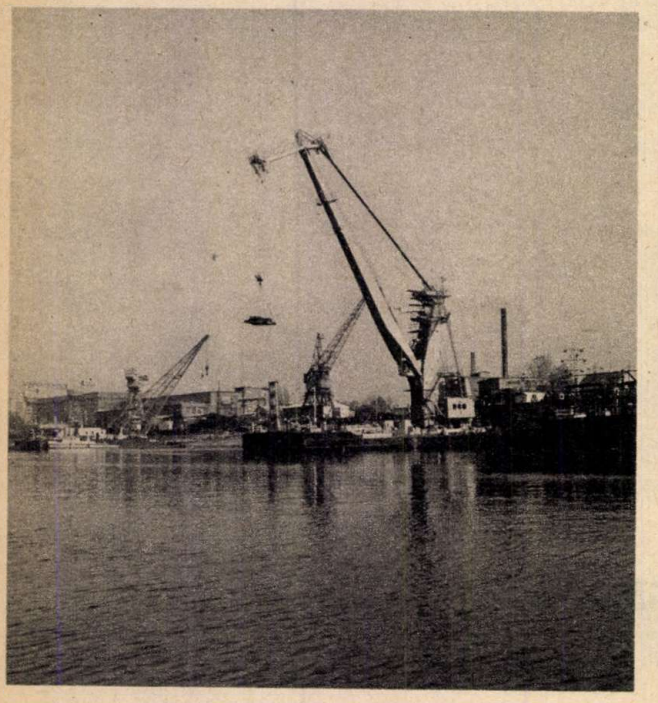

A Magyar Hajó- és Darugyár budapesti és vidéki gyáregységei szeretettel várják az általános iskolát végzett fiúk jelentkezését szakmunkástanulónak az alábbi szakmákra:

öntő — gépi forgácsoló — csőszerelő — hegesztő — szerkezetlakatos — villanyszerelő — asztalos — ács — fényező-mázoló.

A szakmai képesítés megszerzéséről korszerű feltételek mellett magas színvonalú elméleti és gyakorlati képzés keretében gondoskodunk.

A gondtalan tanuláshoz a vállalat a következő juttatásokat nyújtja: kedvezményes étkeztetés — munkaruha — társadalmi tanulmányi ösztöndíj: havonta 250—500 Ft — kollégiumi elhelyezés — **pályakezdési előleg, a besorolástól függően 1500—2000 Ft** — továbbtanulási, sportolási és kulturálódási lehetőség.

JELENTKEZÉSI MÓD:

a választott szakmát az általános iskolai jelentkezési lapon kell feltüntetni, illetve a megadott címeken személyesen kell közölni:

Magyar Hajó- és Darugyár
Budapest XIII., Váci út 202. 1138
oktatási osztály

MHD Balatonfüredi gyáregység
személyzeti és oktatási osztály

MHD Tiszafüredi gyáregység
személyzeti és oktatási osztály

MHD Váci gyáregység
személyzeti és oktatási osztály

A VILLAMOST NEM LEHET MEGBÜNTETNI

A tárgyaknak is megvan a maguk története. Vallanak a korról, amelyben születtek: a technológiáról, amellyel készültek. De legfőképpen az emberről, akinek a keze formálta, s miközben használta őket, dolgozott velük, a tárgyak is visszahatottak az ember életére.

A Magyar Munkásmozgalmi Múzeum kiállításán, a Budavári Palotában járva, szólaljon meg közülük egynéhány és mesélje el kalandos történetét.

A PAPLANBA VARRT ZÁSZLÓ

Megfakult zászló a múzeum tanácsköztársasági termében. Közepére ötágú csillagban sarlót és kalapácsot hímeztek. Felirata: „19. Kisalföldi Vörös... (itt egy hosszúkás, kiégett lyuk következik) Győr Gyárváros 1919. május 1."

A zászlót az első szabad május elsejére készítették Győrött. Később a munkások magukkal vitték a frontra is. Kudor Ferenc, a győri vagongyár munkása 1919-ben a 19. kisalföldi gyalogezred vöröskatonájaként harcolt a népi hatalomért. A Tanácsköztársaság megdöntése után az ezred rábízta a féltve őrzött zászlót. Ő a derekára csavarta, így indult hazafelé. Szerencséje volt: amikor útközben igazoltatták, nem motozták meg és baj nélkül hazaérkezett. Itt aztán bevarrta a zászlót egy paplanba és még családja tagjainak sem árulta el, mit rejteget.

1944 őszén a szovjet Vörös Hadsereg felszabadította a Kudor család romániai lakhelyét, Szászrégent is. A szovjet katonák, megismervén a zászló történetét, a szászré-

Vízhűtéses géppuska az I. világháborúból. Többé nem gyilkol!

A titkárnő bátyja őrizte Lenin ajándékát

A VILLAMOST NEM LEHET MEGBÜNTETNI

geni községháza tetejére tűzték a munkásmozgalmi ereklyét. 1950 után Kudor Ferenc visszajuttatta Magyarországra volt ezredtársainak, s így került a zászló a munkásmozgalmi múzeumba.

LENIN AJÁNDÉKA

A Magyar Tanácsköztársaság élethalál harcát vívta az imperialisták seregeivel, amikor a tanácsállam vezetőinek megbízásából Szamuely Tibor, a magyar kormányzótanács helyettes népbiztosa 1919 májusában Moszkvába repült, hogy tájékoztassa Lenint a magyar proletárdiktatúra katonai és politikai helyzetéről. Lenin üdvözletét hozta megbízóinak, és több csomaggal tért haza; filmeket, fényképeket hozott — és Kun Bélának, a Magyar Tanácsköztársaság vezetőjének Lenin személyes ajándékát, egy tulai rézszamovárt.

A Tanácsköztársaság leverése után vezetőinek nagy része külföldre kényszerült, emigrációban tevékenykedett tovább. Lenin ajándékát Kun Béla titkárnőjének bátyja őrizte meg idehaza. Elásta az értékes emléktárgyat, amelyet a felszabadulás után családja adott át a múzeumnak.

A KIÁSOTT GÉPPUSKA

Az első világháborúban használt vízhűtéses géppuska 1919-ben vöröskatonák honvédő harcának fegyvere lett. A Magyar Tanácsköztársaság vérbefojtásakor a vérengző különítményes tisztek a zsákmányul ejtett fegyvert régi gazdáik ellen fordították. Később, amikor már nem gyilkolhattak vele, elásták. Hosszú ideig rejtegették Szeged határában a föld alatt. 1956-ban, az ellenforradalom idején ásták ki ismét, amikor elérkezettnek vélték az időt a régi fasiszta rendszer visszaállítására, a garázdálkodásra. Szerencsére nem sokáig használhatták: az ellenforradalom leverése és a rend helyreállítása után bíróság előtt feleltek népellenes tetteikért. A sok vihart látott fegyver pedig bírósági letétként a múzeumba került.

ZALKA MÁTÉ TŐRE

A fiatal költő és író hadifogolyként ismerkedett meg a munkásmozgalommal. Az elsők között ragadott fegyvert a Nagy Októberi Szocialista Forradalom, a proletariátus forradalmának segítésére és állt a Vörös Hadsereg soraiba. Amikor az imperialista államok megtámadták a fiatal Szovjet-Oroszországot, Zalka Máté a hadifoglyokból toborzott internacionalista csapatok élén harcolt.

A hagyomány szerint 1920 körül, egy győzelmesen megvívott hadjárat emlékére kapta ajándékba ezt a dísztőrt Vorosilovtól, a Vörös Hadsereg egyik legendás hírű tábornokától.

A megtalált szobor

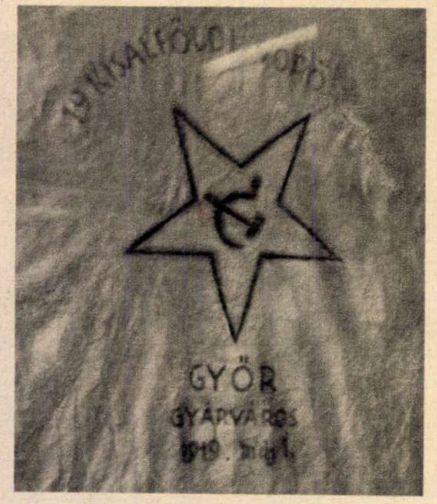

Derekára csavarva vitte haza...

Zalka Máté tőre

RÖPLAPOKAT TERJESZT A VILLAMOSKOCSI

A második világháború utolsó éveiben Magyarországon is kibontakozott a fasizmusellenes nemzeti összefogás. A Kommunisták Magyarországi Pártjának — amely 1943—44-ben Békepárt néven tevékenykedett — illegalitásból irányított akciói közé tartozott a különféle politikai röplapok terjesztése is.

A mozgalom harcosai leleménnyel igyekeztek a lebukást elkerülni. A képen látható zacskót óvatlan pillanatban felakasztotta valaki a villamoskocsi hátuljára, s már el is vegyülhetett az utcai sétálók között. A megállóból kiindult villamoskocsin a légáramlat kisodorta a röplapokat a dobozból, terjesztőjének nyomát már bottal üthették.

ÉLETMENTŐ ÖTPENGŐS

Bajcsy-Zsilinszky Endre a második világháború idején a magyar függetlenségért folytatott harc kiemelkedő vezető egyénisége volt. A Magyar Nemzeti Felkelés Felszabadító Bizottságának elnökeként szervezte a németellenes fegyveres felkelést. 1944. március 19-én a német csapatok megszállták hazánkat. Budapest utcáin a Gestapo autói száguldoztak, sorra tartóztatták le a számukra veszélyes közéleti embereket, politikusokat, munkásokat. Főhadiszállásuk az Astoria-szállóban volt.

Bajcsy-Zsilinszkyt társai telefonon értesítették a németek bevonulásáról. Nem menekült el. Budai lakásán fegyverrel a kezében várta az elhurcolására érkezőket. A Gestapósok ökölcsel verték, rugdosták az ajtaját, majd géppisztollyal lőtték szét az ajtózárat.

A tűzharcban két lövést kapott, sebesülten hurcolták el. Ez a mellényzsebben lapuló ötpengős pénzdarab fogta fel és térítette el a neki szánt golyók egyikét.

AZ ELRABOLT SZOBOR

A Magyar Munkásmozgalmi Múzeum előterében fehér márvány Lenin-szobor áll. Alkotója, Andrejev szovjet szobrászművész sokféle változatban formázta meg halhatatlan kortársát. A szobor eredetileg valószínűleg Kijev főterén állt,

és kalandos úton került a múzeum gyűjteményébe.

A második világháború idején, 1943-ban megfordult a hadihelyzet: a német fasiszta seregek hatalmas vereséget szenvedve, visszafordulni kényszerültek Sztálingrád alól. Védtelen asszonyok és gyerekek legyilkolása mellett, fosztogatva, rabolva menekültek. A kiürített területről nyersanyagként magukkal hozták az értékes alkotást, útközben azonban megfeledkezhettek róla, s a mai Óbudai Szeszgyár területén, ahol a németek a Szovjetunióból zsákmányolt fontos nyersanyagokat csoportosították, a szobor egy nagyobb föld- és törmelékréteg alá került.

1955-ben a gyárban végzett tereprendezés során találtak rá — kissé meg is sérült a munkások csákányütéseitől. Fejrésze szinte teljesen hiányzott. Az eredeti fej pontos másolatát 1956-ban a világhírű moszkvai Tretyakov-galéria küldte meg a munkásmozgalmi múzeumnak.

Nemrégiben Moszkvában jártam. A Kremlben megrendülten álltam én is, mint annyian mások, Lenin otthonában. A hatalmas szovjet ország első embere szerény körülmények között élt itt családjával, étkezett kis konyhájában. Dolgozószobájának minden tárgya hatalmas munkájáról tanúskodik.

A hosszú tanácskozótermet, amelyet még a harmincas években is használtak, ma fehér Andrejev-szobor díszíti. Önkéntelenül felkiáltottam: éppen olyan, mint a miénk odahaza, a múzeumban! A kedves fiatal vezetőnő mosolyogva bólintott: tud róla. És hozzátette: ez itt a Kremlben a másolat. A szobor eredetije Önöknél van.

Jahn Ágnes

Ötpengős a mellényzsebben

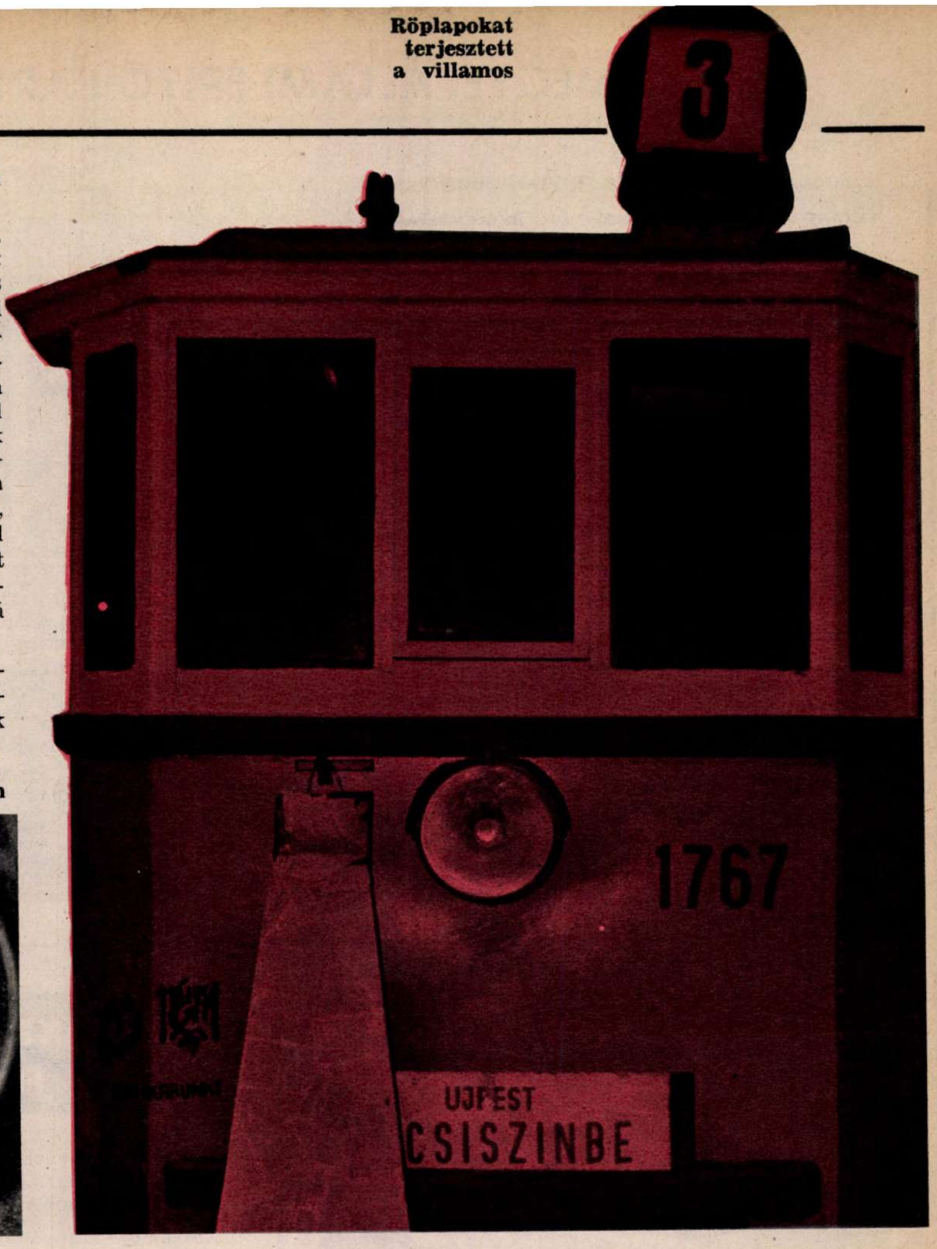

Az esernyő tokja kiváló rejtekhelynek bizonyult. Belsejében biztonságosan lehetett röplapokat, üzeneteket továbbítani. Az esernyő Karikás Frigyes dandárparancsnok tulajdona volt

A PEST MEGYEI ÁLLAMI ÉPÍTŐIPARI VÁLLALAT

általános iskolát végzett fiúk jelentkezését várja szakmunkástanulónak az 1979—1980-as tanévre: **villanyszerelő, fapadlózó és műanyagburkoló, ács-állványozó, központifűtés-szerelő, szobafestő és mázoló (tapétázó), kőműves, épületasztalos, üvegező, vasbetonkészítő, tetőfedő, szigetelő, műkőkészítő, bádogos, építőgép-szerelő, motorszerelő, épületburkoló, vas- és fémszerkezeti lakatos.**

Vidéki fiatalok részére a tanácsok irányítása alá tartozó kollégiumban elhelyezést, valamint teljes ellátást adunk. Ösztöndíjat, III. évben teljesítménybérezési lehetőséget, valamint a rendeletekben előírtaknak megfelelően társadalmi szerződéses ösztöndíjat nyújt a vállalat. A fentieken kívül autóbuszbérletet, valamint az I. évfolyamon étkezést térítésmentesen ad a vállalat. Jelentkezés: személyesen vagy írásban a vállalat szakoktatásán.

Budapest XXI., Kiss János altb. u. 19—21. 1751
Megközelíthető: Boráros tértől gyorsvasúttal a második megálló.

A ZÖLDÉRT Vállalatnál mindazon fiatalok kérhetik élelmiszer-eladó szakmára tanulófelvételüket, akik általános iskolát végeztek és a jelentkezés évében még nem töltötték be a 17. életévüket. Jelentkezni az általános iskolai továbbtanulási lap, illetve felvételi kérelem címünkre történő megküldésével lehet.

A KÉPZÉS IDŐTARTAMA 3 ÉV. A felvételt nyert tanulók I—II. évben ösztöndíjat, a III. évben kezdő szakmunkásbért és a ledolgozott bolti gyakorlati napok után jutalékot kapnak. **Félévenként pénzjutalom, naponta 13 Ft ebédköltség-térítés.** Vidékiek részére korlátozott keretszámban kollégiumi férőhelyről gondoskodunk, vagy albérleti szállást adunk, amelyhez szerződéskötés esetén havonta 300 Ft-ot térítünk. Jelentkezni a vállalat oktatási osztályán lehet

ZÖLDÉRT

Címünk:
ZÖLDÉRT Vállalat
oktatási osztály II/22.
telefon: 339-108
Budapest IX., Nagyvásártelep
1453

PÁLYAKEZDÉS ELŐTT ÁLLÓ FIATALOK!

Az ország legnagyobb, modern berendezésekkel, fejlett technológiával termelő műtrágyagyárának szüksége van jó elméleti és gyakorlati tudású szakemberekre.

A szakember-utánpótlás érdekében az 1979/80-as tanévre az alábbi szakmákba várjuk az általános iskolát végzett fiatalok jelentkezését.

szervetlen-vegyianyag gyártó –, villanyszerelő –, gépszerelő –, hegesztő –, csőhálózat- és berendezésszerelő –, ács-állványozó –, kőműves.

A képzés ideje: a hegesztő szakmában 2 év, a többi szakmában 3 év.

Az elméleti oktatás a 305. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetben, a gyakorlati oktatás a vállalat jól felszerelt tanműhelyében történik. A vidéki tanulók részére az intézet kollégiumi elhelyezésről gondoskodik.

A társadalmi szerződést kötő fiataloknak a tanulmányi ösztöndíjon felül, vállalati ösztöndíjat fizetünk.

A szakmunkásképesítés megszerzése után, továbbtanulási lehetőség van.

Kérésre postafordultával részletes tájékoztatást küldünk. Jelentkezéseteket várjuk a 305. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetnél (címe: Várpalota, Felszabadulás u. 1. 8101).

PÉTI NITROGÉNMŰVEK 1931

Előzetes tájékoztatást a Péti Nitrogénművek személyzeti és oktatási főosztálya ad.
Várpalota, Pf. 50. 8105

A GYERMEKKÖNYVNAP KIADVÁNYAIBÓL

Mesék, ifjúsági regények, ifjúsági ismeretterjesztő kiadványok!
Részletfizetési kedvezmény!

... pld.	Arany János: Rózsa és Ibolya	12,—
... pld.	Balázs Béla: Halálugrás az arcvonalba	12,—
... pld.	Benedek Elek: Az aranyalmafa	20,50
... pld.	Csókos Györgyi: Szövés (Unaloműző sorozat)	25,—
... pld.	Fedoszejev, G.: A medveszínház (Delfin sorozat)	14,—
... pld.	Hegedűs Géza: Az olvasás gyönyörűsége	6,—
... pld.	Jókai Mór: A nagyenyedi két fűzfa	20,—
... pld.	Karcsai Kulcsár István: Így élt Déryné (Így élt sorozat)	16,—
... pld.	Katajev, V.: Távolban egy fehér vitorla	19,—
... pld.	Kertész Erzsébet: A tábornok lánya	24,—
... pld.	Kipling, R.: A dzsungel könyve	21,—
... pld.	Kowalewska, M.: Én vagyok a kicsi?	14,—
... pld.	Kőszegi Imre: A diákszázad becsülete	32,—
... pld.	Kurd népmesék. Messziről jött mesék	15,—
... pld.	Lamb, Ch.: Shakespeare-mesék	45,—
... pld.	Megay László: Hány perced van? (Bölcs Bagoly sorozat)	18,—
... pld.	Mesterházi Lajos: Pár lépés a határ	26,—
... pld.	A rejtélyes Verne Gyula (Cikkek, tanulmányok)	21,—
... pld.	Teknős Péter: Kérdezz, felelek mindenre!	36,—

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen, vagy postai levelezőlapon.

Egyéni vásárlóink részére készpénzfizetés esetén 200 Ft felett a szállítás költségmentes.
Részletfizetésnél a postaköltséget, valamint a 3% kezelési költséget felszámítjuk.
Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés.

Címünk: Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat
407. sz. könyvesbolt
Siófok, Ipartelepi út
8600

Megrendelés

Alulírott megrendelem postai szállításra a fenti műveket:
* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(A nem kívánt feltétel törlendő)

Kelt: .....

A megrendelő aláírása:

.....

A megrendelő neve:

.....

Címe (irányítószámmal):

.....

CSAK RÉSZLETFIZETÉS ESETÉN TÖLTENDŐ KI!

Szül. hely, év:

.....

Anyja neve:

.....

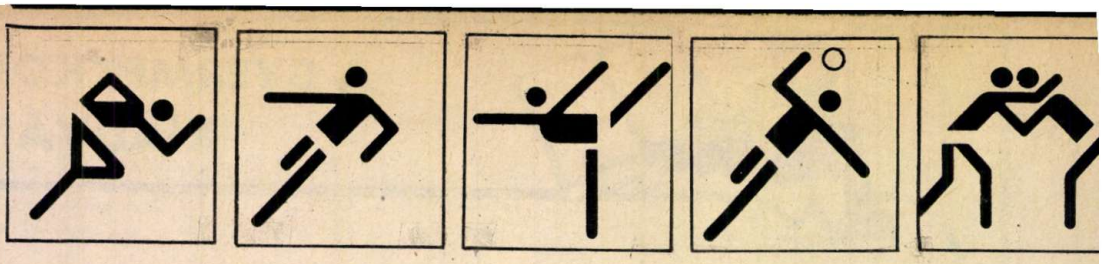

CSILLAGOK 1978-BÓL

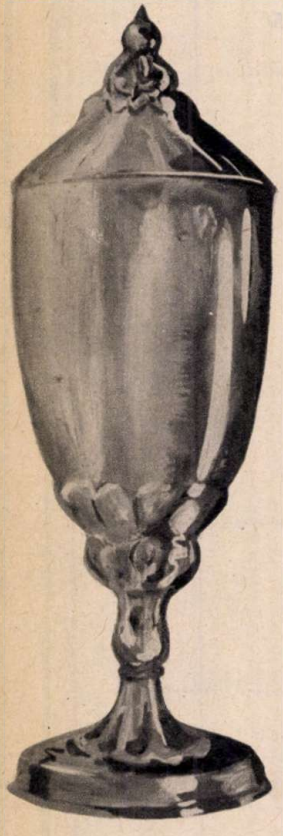

Az elmúlt év legjobb úttörősportolóinak és csapatainak kiválasztása és jutalmazása szép hagyomány, és – komoly gond. A korosztály sporttevékenysége ugyanis rendkívül sokrétű, és meglehetősen magas színvonalú. Bármilyen országos versenyt nyerni ma már ezen a szinten is csak az képes, akinek kivételes tehetsége átlagon felüli szorgalommal és akaraterővel párosul. Napjainkban az sem jelent különösebb szenzációt, ha mondjuk egy úttörő-olimpiai bajnok mellesleg megnyeri a felnőttek országos bajnokságát is.

A megyék által beküldött javaslatokból a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Elnöksége, az Oktatási Minisztérium, az Országos Testnevelési és Sporthivatal, valamint a Pajtás képviselőiből alakult bizottság választotta ki a legjobbakat. Ezek a „kiválasztottak" nyerték el „Az év úttörősportolója, 1978." kitüntető címet, és a Pajtás által felajánlott serlegeket.

FIÚK

Güntner Károly — atléta (Borsod megye)

A II. korcsoport négytusa egyéni összetett országos bajnoka volt az 1977/78. úttörőévben, úgy, hogy a négytusa minden versenyszámában első helyezést ért el. Az úttörő-olimpiák történetében első ízben született ilyen kimagasló eredmény.

Andódy Tibor — asztaliteniszező (Békés megye)

5. osztályos kora óta törhetetlen szorgalommal dolgozik. 1978-ban, az „A" kategóriában országos bajnok lett, s azóta tagja a magyar serdülőválogatottnak is.

Kovács Gábor — tornász (Somogy megye)

Az úttörő-olimpia tatai országos döntőjében „B" kategóriában összetett egyéni bajnok lett. Ráadásként három szeren is megszerezte az első helyet!

Buday László — tájékozódási futó (Budapest)

1978-ban, a XIV. Nyári Úttörő-olimpia országos döntőjén igen kiváló eredménnyel lett országos bajnok.

Nagy Zoltán — atléta (Szolnok megye)

„B" kategóriában az 1977/78. úttörőévben járási, megyei, területi és országos bajnok volt összetett egyéni négytusában, igen kiváló eredménnyel. Ezenkívül kislabdahajításban az első, magasugrásban pedig a második helyen végzett.

Turi Csaba — birkózó (Heves megye)

Sokoldalú sportoló és kitűnő tanuló. Birkózásban úttörő-olimpiai baj-

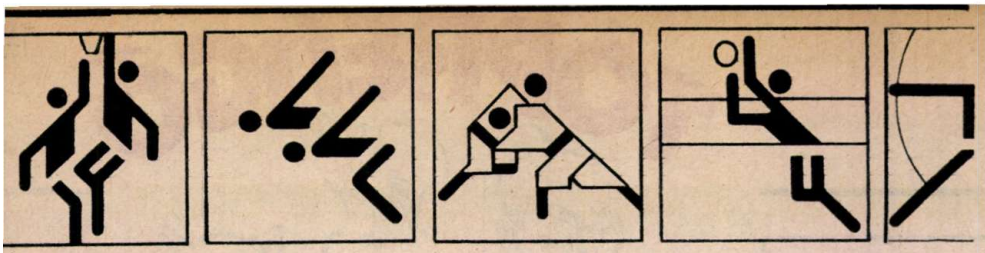

nok, a Tisza Kupa I. helyezettje volt 7. és 8. osztályos korában. Ritkaságnak számít, hogy a birkózófiú az országos úttörő-olimpia négytusa versenyszámában 4. helyezést tudott elérni.

LEÁNYOK

Domokos Györgyi — atléta (Békés megye)

A XIV. Nyári Úttörőolimpia „A" kategóriás első helyezett négytusacsapat tagja. Az összetett versenyben 3. helyezést ért el. A Barátság Nemzetközi Négytusaversenyen összetett bajnokságot nyert!

Téglási Eleonóra — atléta (Szabolcs-Szatmár megye)

A XIV. Nyári Úttörőolimpia tatai döntőjén igen kiváló eredménnyel lett bajnok az „A" kategóriában, az I. korcsoport négytusa egyéni összetett versenyében.

Csilling Ágnes — tájékozódási futó (Budapest)

Nagy fölénnyel utasított maga mögé mindenkit Ágnes az úttörőolimpia országos döntőjén, és biztosan lett olimpiai bajnok.

Szöllősi Judit — atléta (Pest megye)

Igen sokoldalú sportoló. Tagja volt a kiskunlacházi röplabdacsapatnak, amely az országos döntőn II. helyezést ért el. Mindez azonban eltörpül ahhoz a nagy eredményhez képest, amit a tatai döntőn ért el. Súlylökésben 14,65 méterrel, olimpiai csúccsal lett bajnok.

Kalmár Zsuzsa — tornász (Békés megye)

Kisdobos kora óta kimagasló eredményeket ér el országos versenyeken. A békéscsabai 2. sz. Általános Iskola negyedik éve mindig az első helyet szerezte meg az országos döntőkön, és Zsuzsa is negyedik éve tagja ennek a csapatnak. Tagja a felnőtt női magyar válogatottnak, és nemzetközi viszonylatban is igen szép eredményeket ért el.

Bolvári Katalin — asztaliteniszező (Tolna megye)

A XIV. Nyári Úttörőolimpia országos döntőjét az „A" kategória II. korcsoportjában veretlenül nyerte meg. Korosztályában a szövetségi versenyek legjobbja. A magyar serdülőválogatott tagja.

CSAPATOK

Békéscsaba — 2. sz. Általános Iskola csapata (Békés megye) leány torna

Az úttörő-olimpiák történetébe csupa nagybetűkkel írták be a nevüket. Eredményeik páratlanok az iskolai csapatok között. A csapat tagjainak magyar és nemzetközi versenyeken elért eredményeik is igen kimagaslóak.

Tatabánya — IV. sz. Általános Iskola (Komárom megye) leány kézilabda csapata

1976-tól kezdve a csapat mindig ott volt az úttörő-olimpia országos döntőjében. Hároméves tervszerű, folyamatos munkájuk eredménye alapján 1978-ban Tatán országos bajnokságot nyertek.

Cegléd — Várkonyi iskola (Pest megye) fiú 4×100 m-es váltócsapata

Igen kiemelkedő eredménnyel, küzdelmes versenyben lettek elsők a tatai döntőn, 48.5 mpcel. Fegyelmezett, kiváló kis közösség.

Budapest — XIV. ker. Május 1. úti Általános Iskola — kispályás labdarúgó csapata

Az 5. és 6. osztályos tanulókból álló együttes nagy harcban szerezte meg a bajnoki címet az úttörő-olimpián.

— Kunhegyes — Kossuth Általános Iskola (Szolnok megye) leány röplabda csapata

Az iskolában jó hagyományai vannak a röplabdázásnak. A csapat az elmúlt évben országos első helyezést ért el. Évek óta rendszeres, eredményes résztvevői a Pajtás Kupa versenyeinek is.

— Alap — Általános Iskola (Fejér megye) fiú kézilabda csapata

A kis község minden dicséretet megérdemel. Sportmunkájuk kimagasló. A csapat az úttörő-olimpiákon és a Pajtás Kupa versenysorozatain — évek óta — rendszeresen részt vesz, és igen jó eredményeket ér el.

AZ OTSH KÜLÖNDÍJASA: Bosnyák Attila kézilabdázó (Komárom megye)

A TV GYERMEKOSZTÁLYÁNAK KÜLÖNDÍJASA: Csernus Mária atléta (Bács-Kiskun megye)

AZ ÚTTÖRŐSZÖVETSÉG ÉS AZ OKTATÁSI MINISZTÉRIUM KÜLÖNDÍJAI: Debrecen, Bányai Júlia Általános Iskola fiú tornászcsapata, és a Vénkerti Általános Iskola leány tornászcsapata.

HAHOTA

A látogatók a múzeumban megcsodálnak egy múmiát. Valaki az őrhöz fordul:

— Hány éves lehet ez a múmia?

— 2007 éves — feleli habozás nélkül az őr.

A kérdezősködő elámul:

— Honnét tudja ilyen pontosan?

— Onnét — feleli az őr —, hogy amikor idejöttem, ez a múmia 2000 éves volt, én pedig éppen hét éve dolgozom itt...

A vonaton nagyon kövér lány üldögél és keservesen sír.

— Miért sírsz? — kérdi részvéttel az útitársa.

— Hogyne sírnék, már hat órája utazom ezen a vonaton, és nem tudok leszállni.

— Hogyhogy?

— Amint látod, kicsit kövér vagyok, és a keskeny vagonajtón keresztül csak háttal tudok leszállni. Valahányszor nagy nehezen eljutok az ajtóig, és egyik lábam már a lépcsőn van, a vonat fütyül, a kalauz odarohan hozzám, visszanyom, és így szól:

— Szállj már fel! A vonat azonnal indul.

TÖPRENGŐ

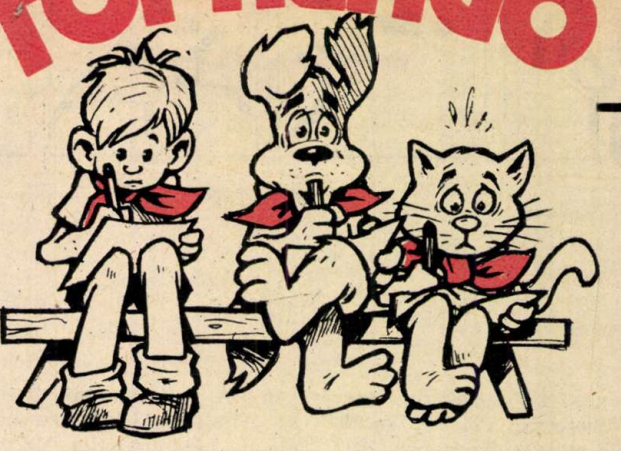

NYERTESEK

A 7. szám rejtvényeinek megfejtéséért jutalmat kapnak: Delbel Zsuzsa, Mátrai Katalin, Budapest; Bognár Márta, Esztergom; Braun Zsuzsanna, Mezőberény; Hanák Mária, Öskü; Holéczy Judit, Balatonföldvár; Hompó Mariann, Balatonfűzfő; Jánovszky Judit, Békéscsaba; Kalló Ágnes, Soponya; Katus Gábor, Szekszárd; Konrád Éva, Vác; Mikola Tünde, Gyöngyössolymos; Mura Péter, Ózd; Pocsai Erzsébet, Kétérköz; Pólya Edit, Kisújszállás; Sápi Erzsébet, Jászberény; Sisák Ilona, Szeged; Varga Emese, Domoszló; Zsilók Gyöngyi, Szentes; Zsoldos Rita, Pécs;

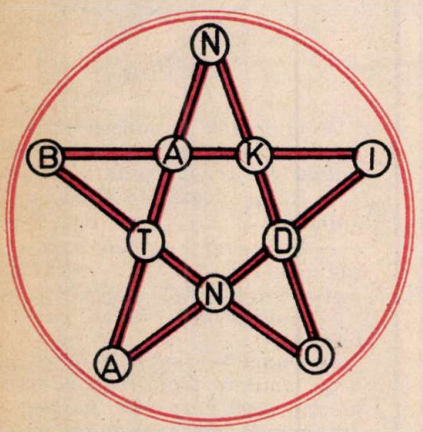

HA A CSILLAGBAN elhelyezett betűket meghatározott sorrendben olvassátok összsze, egy híres magyar feltaláló nevét kapjátok eredményül.

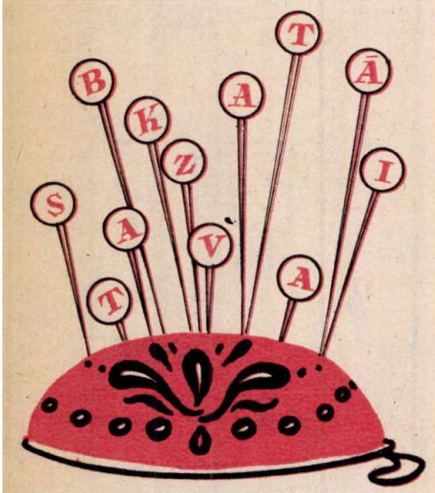

EGY KÉPZELETBELI gombostűpárnába szúrtuk az itt látható „gombostűket". Mit varrnak abban a varrodában? A gombostűkön látható betűk egy bizonyos logikai sorrendben összeolvasva ezt is elárulják.

A 10. SZÁM MEGFEJTÉSEI

Keresztrejtvény: Ságvári, Léda, Szendrey, Szegedi, Csajághy, Gina. **Bélyeg:** Munkácsy, Kner. **Az ábrában:** Sátoraljaújhely, Székesfehérvár. **Hányas számú:** 7. **Az osztályba:** Ferkó. **Az öt részlet:** e. **Betűrejtvények:** Generál, Beton, Sprint, Kati és a Kerek perec. **Mi ez?** orgonarügy. **Írd be:** 2, 4, 6, 8, 0, 4, 8, 0, 6, 2, 0, 6, 4, 2, 8, 6, 2, 8, 0, 4. **Függőleges:** Popov. **Rejtvények fővárosokról:** Prága, London, Oslo, Athén.

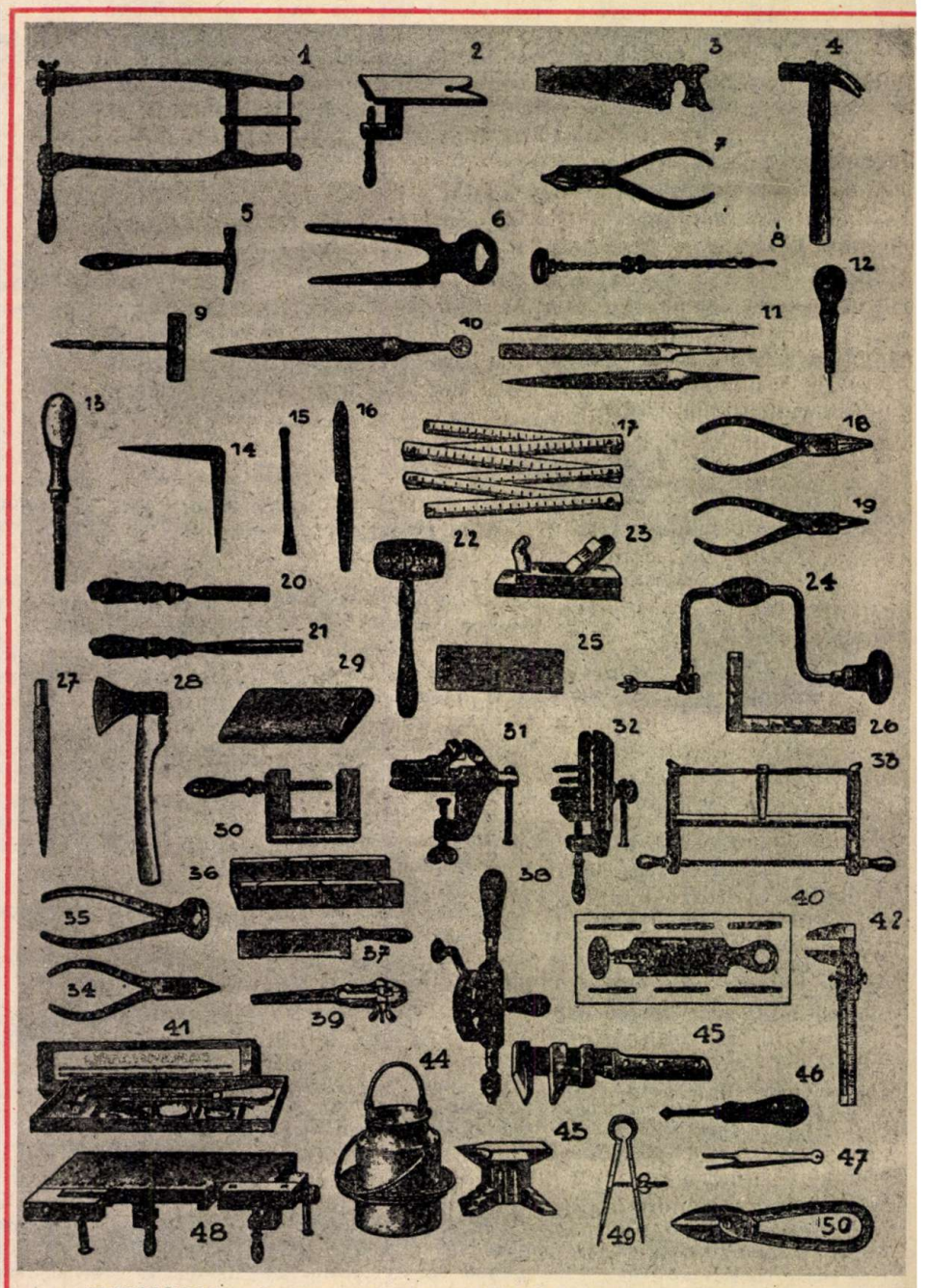

SZERSZÁMOK rajza egy régi könyvből. Melyek formája változott az idők folyamán?

A rejtvények megfejtését csak postai levelezőlapon küldd be! Ha csak két rejtvényt tudsz megfejteni — és azok jók —, már részt vehetsz a heti jutalomsorsoláson. Beküldési határidő: április 1.

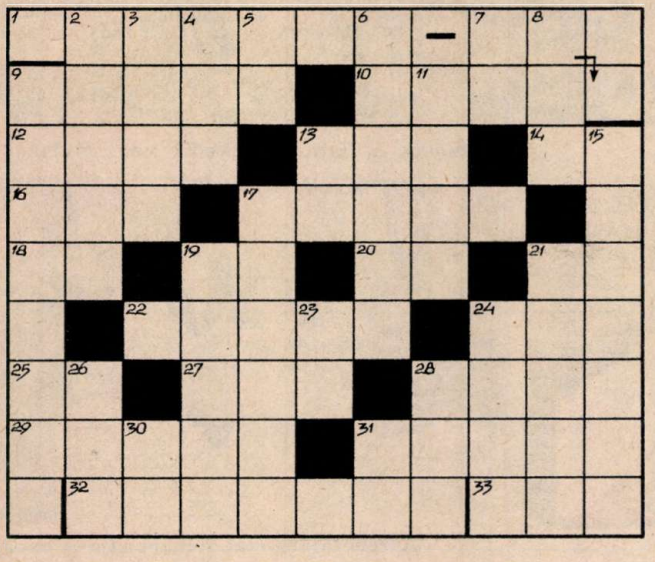

ISMERT „LEG"-EK

Rejtvényünk fő soraiba néhány „leg"-et írtunk be.

VÍZSZINTES: 1. **A föld legnagyobb tengermélysége, 11 521 m. A Csendes-óceánban terül el.** 9. Shakespeare korabeli színház neve, amelyben ő maga is szerepelt. 10. Nóták. 12. Hirtelen elhúz. 13. Volt szovjet sakk világbajnok. 14. Irány. 16. Zúdít. 17. Sportág. 18. Kettős betű. 19. A germánium vegyjele. 20. Puha fém. 21. Állami Biztosító. 22. Darálják. 24. Szaglószerv. 25. Szovjet repülőgéptípus betűjele. 27. Vonatkozó névmás a fordítottja. 28. Magyar politikus volt (Pál). 29. A munkateljesítmény mértékegysége. 31. Kettő van: északi és déli. **32. Európa leghosszabb alagútja, 19,8 km hosszú, Svájc és Olaszország között fekszik.** 33. Osztani kezd!

FÜGGŐLEGES: 2. Hajadon, névelővel. 3. Tönkretesz. 4. IBT. 5. Osztrák és spanyol autók betűjele. 6. A Statisztikai Hivatal gyűjti őket. 7. Hamis. 8. Helyrag-ről párja. **9. A Föld legnagyobb kiterjedésű szigete.** 11. Iráni eredető lovas, nomád népből való. 13. Járunk rajta, ford. **15. A Kaukázus és egyben Európa legmagasabb hegycsúcsa, 5633 m.** 17. Hirtelen felemeli. 19. Híres német meseíró testvérpár. 21. Papírmértékek. 23. Viza egynemű betűi. 24. Vágószerszám. 26. Sürgető szócska. 28. Elektromos töltéssel rendelkező atom. 30. Sir. 31. Nagy folyó és síkság Olaszországban.

A RAJZON négy szokatlan tárgy rejtőzött el. Melyek ezek?

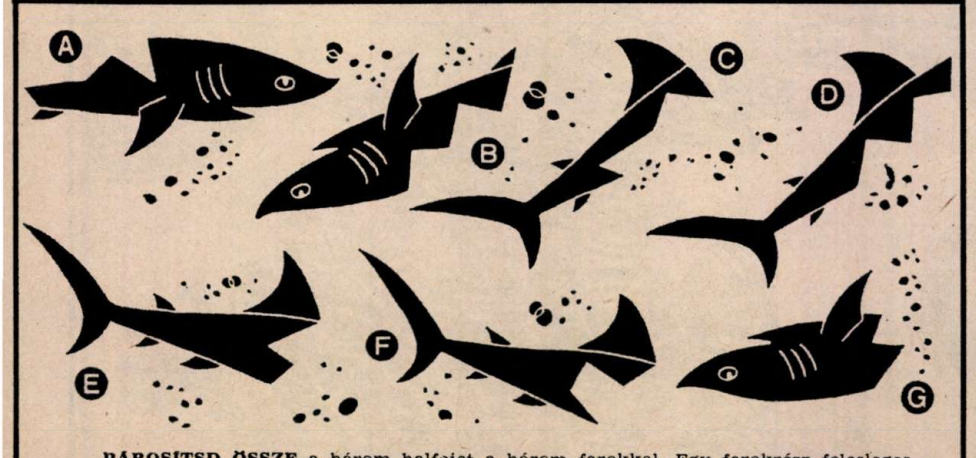

PÁROSÍTSD ÖSSZE a három halfejet a három farokkal. Egy farokrész felesleges. Melyik az?

EGYPERCES JÁTÉK. Kösd össze a vonalakat 1-től 39-ig. Milyen mesefigura jut eszedbe az elkészült rajzról?

MI EZ? 1. Szarvasbogár. 2. Burgonya csíra. 3. Szelíd gesztenye.

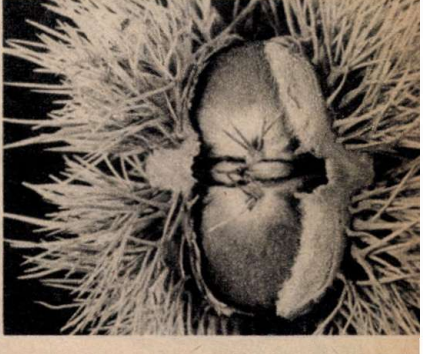

DR. SZIMAT
A MESTERDETEKTÍV

Dr. Szimat első emeleti lakásában pihen, amikor a harmadik emeleti lakó feldúlva beront hozzá

Panaszkodik a lármás negyedik emeleti lakókra

Dr. Szimat felmegy a negyedikre

A zenerajongókat felháborítja a panasz

Dr. Szimat megszemléli a kifogásolt lemezt

Miért vádolja őket hazugsággal dr. Szimat?

MEGOLDÁS: A fiatalok nem a kezükben levő nagylemezt hallgatták, hanem egy kislemezt, erre utal a lemezjátszókorongon felejtett bővítő

HÁNY SZABÁLYTALANSÁGOT TALÁLSZ EZEN A GO-KART VERSENYEN?

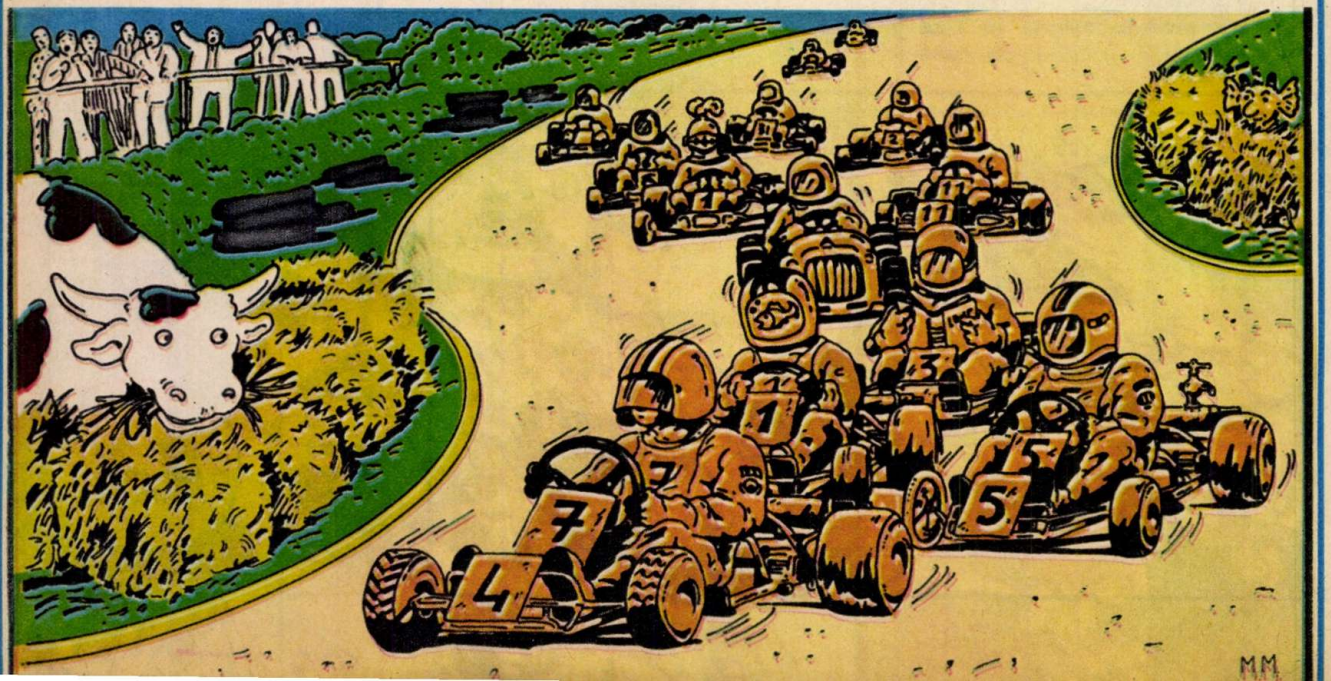

A PAJTÁSBAN OLVASTUK

HA EGYSZER ELFOGY AZ ENNIVALÓ...

Ebből az írásból megértettem, hogy az embereknek mennyi gonddal kell szembenézni. Nem elég a természettel békében élni, dolgozni a kenyérért, húsért, gyümölcsért. Az indiánnak, négernek és a fehérnek is, ha szegény, örök harc az élete azokban a távoli országokban, ahol a gazdagok irányítanak.

Pintér Márta,
Rétság,
Imre út 12. 2651

A televízióban és az újságokban már sokszor láttam csont-bőr gyerekeket és felnőtteket. Megrémültem, amikor először találkoztam ilyen képekkel. Mi nem tudjuk milyen az éhség, de szüleink és a mostani felnőttek közül többen is ismerték a háború idején. Nagyon rossz arra gondolni, hogy vannak olyan országok, vannak olyan vezetők, akik ezt a szörnyűséget újra rászabadítanák az emberekre. Mi gyerekek keveset tehetünk ellenük, de azért van feladatunk. Ne tűrjük a pazarlást! Felháborító látni az utcán eldobott, vagy az iskolában a szemétkosárba süllyesztett ennivalót. Szólni, beszélni és tenni kell a pazarlók ellen!

Bozó Edit,
Mindszent,
Központi Általános Iskola,
6620

IFITOBORZÓ

Ezzel a címmel jelent meg a Pajtásban egy cikk, amelyet a Fiúk-lányok évkönyvéből is olvashat, akinek az megvan.

Csapatunk faliújságán is látható egy toborzó; hívunk, várunk minden nyolcadikost, aki úgy érzi, szívesen végezne jövőre ifivezetői munkát. Itt Dunaharasztin két általános iskola van és egy ifiklub. Ide, a Che Guevara Klubba nemcsak ifik, de az érdeklődő nyolcadikosok is járhatnak. A csapatvezetők is eljárnak a klubba, és segítséget kérnek egy-egy akcióhoz.

Mi hetedikesek szívesen gondolunk rá, hogy nemsokára előttünk is megnyílik az ifiklub ajtaja.

Schreiber Gabriella,
Dunaharaszti,
Felszabadulás u. 1. 2330

NYUGHASS BANDI!

Nagy hatással volt rám ez az írás, hiszen én is tanyán lakom, és nekünk is van egy Bandi nevű lovunk. Olyan szelíd, mint egy bárány. A hasa alatt is át merek bújni, a lábait is feladja, mint egy jólnevelt kutya. Ha a teheneket be kell hajtani, felpattanok a Bandi hátára. Szőrén is megülöm, de ha van időm, lehozom édesapám nyergét a padlásról...

Nálunk mindig sok a munka. Télen már három órakor el kell kezdeni az etetést, hogy mire sötétedik be tudjuk fejezni, mert itt villany nincs. (Két év óta ígérgetik, de még ezt a levelet is petróleumlámpa fényénél írom.) Meg kell becsülni és segíteni kell azt, aki szívesen dolgozik az állatokkal. Nem könnyű munka, mégis szeretem. Sajnos csak szombat-vasárnap segíthetek szüleimnek, mert csak ezeken a napokon vagyok itthon. Tanítási időben az Izsáki Diákotthonban lakom. Nővérem Debrecenben tanul. Szüleimmel már csak a húgom lakik. Mindenki mégsem mehet el a tanyáról. Igaz, a Bandi sem marad meg sokáig. Eladja édesapám, mert már öreg az a szegény pára. Én szívből sajnálom.

Zombory Klári,
Ágasegyháza,
Sándortelep II. 148. 6075

IDEGEN ORSZÁGOKAT LÁTHATNÉK

Már régen nem vagyok úttörő, de a Pajtást rendszeresen olvasom. Amikor Szepsi Csombor Mártonról írtak, a gimnázium jutott eszembe, ahol érettségiztem. Róla nevezték el ugyanis Szikszón a középiskolát.

Csombor Márton műveit a polgárságnak szánta. Kultúrtörténeti jelentősége nem csupán a nagyobb lélegzetű művekben figyelhető meg, hanem versein is...

Siroki Gabriella,
Alsóvadász,
Fő u. 164. 3811

SZERETNÉK ELFÁRADNI

Mi el is fáradhatunk, mert még 1976 márciusában az iskola udvarán társadalmi összefogással egy kézilabdapályát létesítettek. Azóta cementlapokból járdát építettünk köré és labdafogó drótkerítést. Most pedig a gyermekévre aszfaltozzák a „nagyalsó" udvarát. Lehet majd ott röplabdázni, kosarazni, zsinórlabdázni. Lesz tollaslabdapálya is. A helyi tanácstól, a megyei KISZ-től és az itteni vállalatoktól kapunk segítséget. Jönnek a szülők is. Természetesen mi is ott leszünk, hiszen jobban vigyázunk és a játék is jobban esik, ha részt veszünk a munkában is.

Gál Róbert,
Mindszent,
Központi Általános Iskola,
6630

Mi is köszönjük

A közelmúltban Sznyida János kondorosi olvasónk inzulin injekció-belövő készüléket kért tőlünk. A fiú kérését tolmácsoltuk a Békés megyei Tanács illetékeseinek. Miután egy ideig nem kaptunk választ, megkerestük az Orvosi Műszerkereskedelmi Vállalat vezetőit, akik habozás nélkül rendelkezésünkre bocsátották a műszert. Nemrégiben levelet kaptunk, amelyben a többi között ez áll:

„Tisztelt Szerkesztőség! Köszönetünket fejezzük ki Sznyida János és a magunk nevében a gyors és hathatós segítségnyújtásért, mellyel Önök megelőztek bennünket. Magunk az adminisztráció rabságából az Önök ottjárta után két nappal jutottunk el, ugyanazzal a szándékkal Kondorosra.

Elvtársi köszönettel és tisztelettel:

Dr. Viski Mátyás főorvos,
Békés megyei Tanács V. B. Szarvasi Járási Hivatala,
egészségügyi osztály."

A MAGYAR ÚTTÖRŐK SZÖVETSÉGÉNEK KÖZPONTI LAPJA

Főszerkesztő:
SOMOS ÁGNES

Főszerkesztő-helyettes:
FÜLEKI JÁNOS

Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:
DR. PETRUS GYÖRGY
igazgató

Szerkesztőség: Budapest, Jászai Mari tér 5. 1397

Telefon: 321-987
321-988
321-989

Postafiók:
Bp. 62. Pf. 508. 1397

Kiadóhivatal:
Budapest, Révay u. 16. 1965
Telefon: 116-660

A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest, József nádor tér 1. 1900) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra.

Előfizetési díj:
Egész évre 126 Ft
I. félévre 70 Ft
II. félévre 56 Ft

79.0651 Athenaeum Nyomda
Kozma utcai üzeme,
Budapest
Rotációs mélynyomás

Felelős vezető:
Soproni Béla
vezérigazgató

HU ISSN 0030-9583

INDEX: 25 695

Olvasószerkesztő:
SZIGETI PIROSKA

Művészeti szerkesztő:
CZIFFERSZKY BÉLA
FORRAI JÁNOS

Tördelőszerkesztő:
PORKOLÁB CSABA

SZENZÁCIÓS!

A **3.** FŐNYEREMÉNY

MINI P PAJTÁS

Már tudod,
hogy őzikét
nyerhetsz,
vagy annyi
csokoládét,
amennyit
el tudsz vinni.
Ha ügyes vagy
és szerencséd
is lesz
a sorsoláson,
tied lehet
a tévéfoci is.

Vedd meg
a Mini Pajtás
Rejtvény-
magazint!

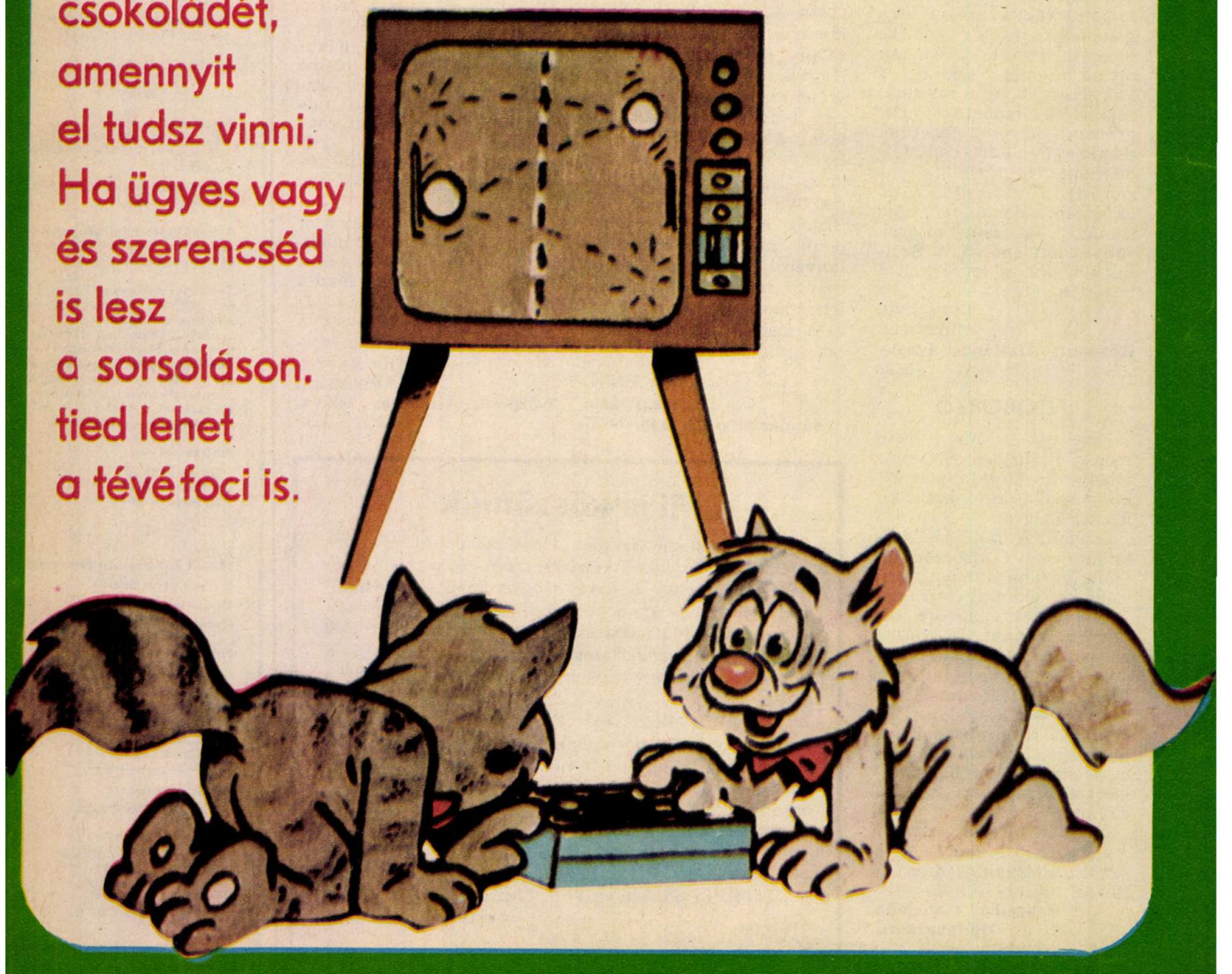

ENDRŐDI ISTVÁN RAJZA

79/13-14
XXXIV. ÉVF. • 1979. MÁRC. 29. • ÁRA: 7,– Ft.

PAJTÁS

SÓLYMOCSKA

A. VLADIMIROV

Már negyvenhét napja tartott a háború, negyvenhét napja hajtotta végre felszállását repülőgépén Viktor Talalinin vadászrepülő. Augusztus hetedikére virradóra is felszállt.

A sötét égbolton egy fénylő pont jelent meg előtte, Viktor hamar észrevette az ellenséges repülőgépet, és támadásra indult ellene vadászrepülőgépével, „Solymocskával". Rövid géppuskasorozat, és az ellenséges gép jobboldali motorja füstölni kezdett.

A fasiszta újból és újból visszafordította repülőgépét, de Viktor is makacsnak bizonyult. A harc elhúzódott, óriási küzdelem volt. Viktor hatodszor indult támadásra. Meghúzta a ravaszt, de a géppuska nem szólalt meg. Minden töltény elfogyott. Akkor hát az ellenségnek sikerült elmenekülnie? És holnap reggel Moszkva felé nyomul halálthozó terhével?

„Föld! Föld! – jelentette rádióján Talalinin – Solymocskával megyek az ellenségre!"

Veszélyes és félelmetes harci módszert választott: A vadul forgó légcsavarral levágni az ellenséges repülőgép farkát. Bátorság, pontosság...

Viktor nem gondolt magára. Egyre közelebb volt az ellenséges repülő. Mindössze néhány méter...

Éles fájdalom hasított a pilóta, Viktor karjába. Az ellenség géppuskája találta el.

„Csak nehogy elengedjem a kormányt!" – gondolta Viktor, és támadásra indult. Hatalmas csattanás... Talalinin a pilóta kikapcsolta a szíját és kiesett a kabinból. Kinyílt az ejtőernyő, lenézett és egy lángoszlopot látott: az ellenséges repülőgép bevágódott a földbe.

Az éjszakai harcban végrehajtott hőstettéért a fiatal Viktor Talalinin alhadnagynak a Szovjetunió Hőse címet adományozták.

Oroszból fordította:
Rácz Katalin
gimnáziumi tanuló

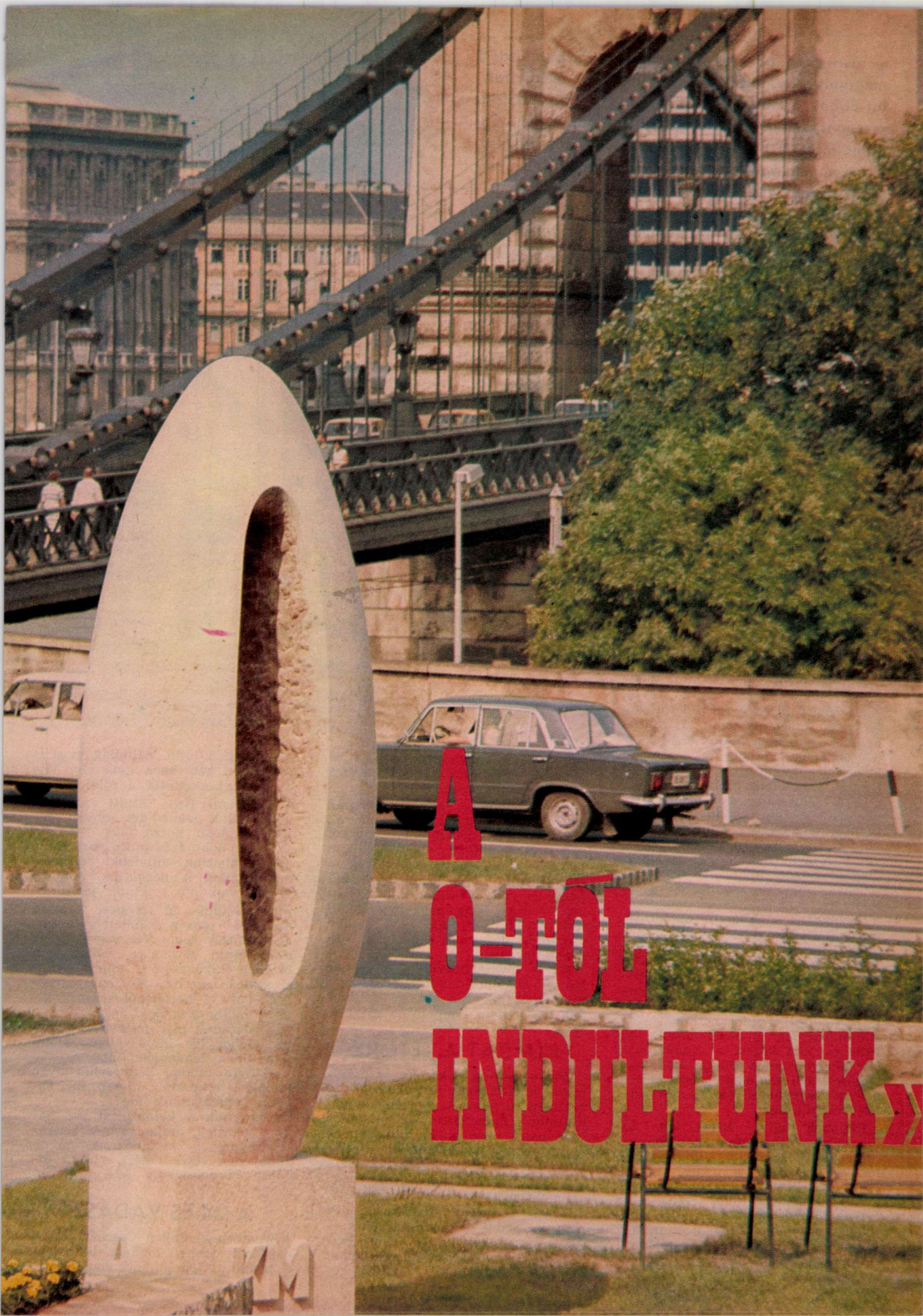

A 0-TÓL INDULTUNK...

Tavasz volt, harsogó, rügyező. Napfényben fürdött, megújult a természet. Az egyik legszebb évszak fátylat dobott a múltra, s elindult, hogy felöltöztesse az országot. Kenyér és ruha kellett az embereknek, tégla és mész a házaknak, szén és vas a gyáraknak. Nagy munka volt, csaknem mindent elölről, a „nulláról" kellett kezdeni.

Most, harmincnégy esztendővel a felszabadulás után elővettem a térképet és körzőm hegyét a nulla kilométerhez szúrtam. Kíváncsi voltam, milyen településeket érint a körző másik szára — légvonalban 34 kilométerre Budapesttől. A „körző" persze nemcsak várost és falut, hanem gyerekeket, felnőtteket, sorsokat is érintett. És a boldogulás útján tett utazás izgalmasabb volt, mintha a Földet kerültem volna meg. Hiszen a mi földünk, életünk nagyobbat fordult az utóbbi 34 évben, mint az egész világegyetem.

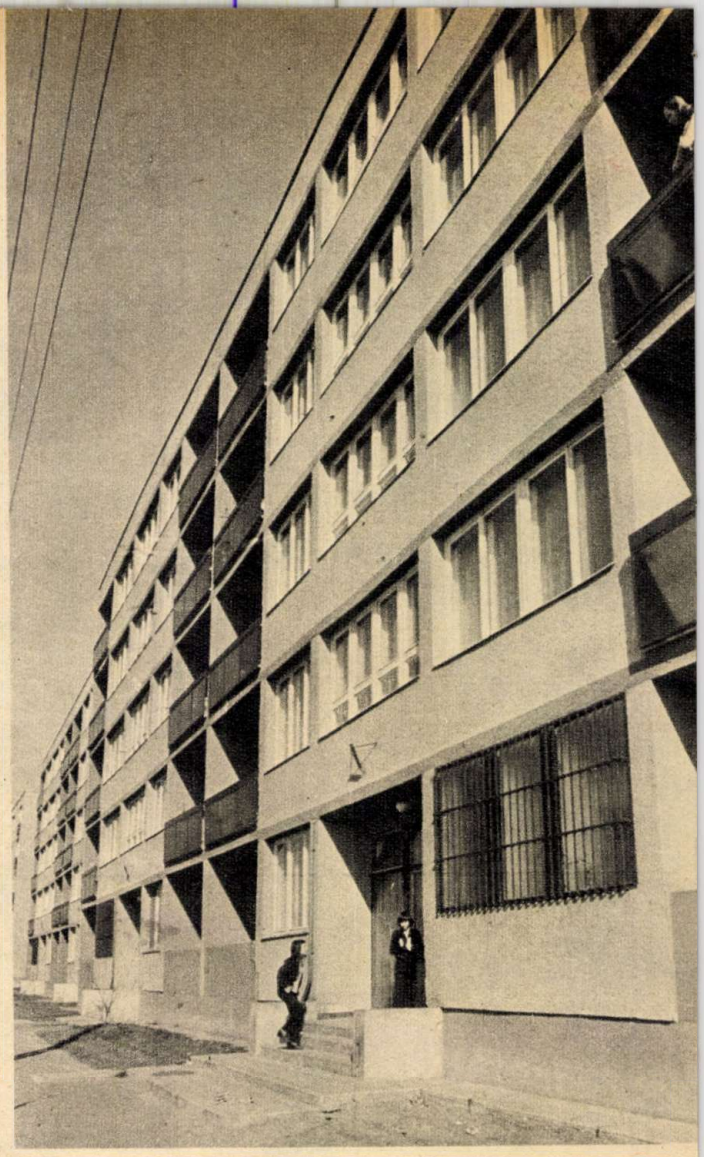

Monor, Schönmann László utcai lakótelep. A sokgyerekes családok szoba-konyhás, komfort nélküli lakásokból költöztek ide

Ferihegyig hatalmas a forgalom. Autó autó hátán, Trabantok és kamionok, „nagy" Zsigák és „kis" Fiatok kergetik a kilométereket. A repülőtér betonja fölé TU—154-es ereszkedik; eltörpülünk a gépóriás árnyékában.

Vecsés, Üllő után szabad a pálya, s néhány perc után megérkezünk első állomáshelyünkre: Monorra.

SIVÍT A KONTRA

A 4-es útról nem is látni, hogy milyen nagy és szép ez a község. Nagy, mert 19 ezer 500 lakosa van és szép, mert nemcsak új házak épülnek, hanem a régiek is új köntöst kapnak. S hogy az idén mi lesz a legújabb? Erre dr. Zimányi Gyula tanácselnök válaszol:

— A nemzetközi gyermekév tiszteletére játszótér készül. Olyan fafigurák lesznek ott, mint Budapesten, a Városligetben. A munka javát a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság monori kirendeltségének dolgozói végzik, de sokat segítenek a nagyközség lakói is.

Szétnézünk a főtéren: háztartási, élelmiszer- és ruházati boltok váltják egymást. Pillanatnyilag a sonka, a tojás és a kölni a legkelendőbb árucikk — közeleg a húsvét. Az egyik mellékutcából lehet eljutni a lakótelepig. A Schönmann László utcai épületsor annak az ifjúmunkásnak a nevét viseli, aki 1929 és 1931 között a Kommunisták Magyarországi Pártja Budapesti bizottsága tagjaként részt vett a monori és gyömrői járási szervezetek irányításában.

Idejében ugrok félre: két fiú viharzik el mellettem kerékpáron, illetve görkorcsolyán. Utánuk kiáltok; sivít a kontra, fémes hangon csattannak a kis kerekek. Bemutatkozunk. A hetedikes Fejes Árpi és az ötödikes Tóth Laci a Kossuth Lajos Általános Iskola tanulói. Mindketten itt élnek a lakótelepen.

— Két éve költöztünk négyen az új lakásba — mondja Árpi. — Addig szoba-konyhában laktunk tizen. Anyu kézbesítő, apu a FÜSZÉRT göngyölegraktárában dolgozik.

— Az hagyján, de mi tizenhatan voltunk egy régi házban — meséli Laci. — Most nyolcunknak jut két szoba összkomfort. Nem valami sok, de régen úgy megszoktuk a zsúfoltságot, hogy még üres helyünk is van! A szüleim jól keresnek — anyu felszolgáló, apu szobafestő-mázoló —, majd csak tovább megyünk innen is, egy még nagyobb lakásba.

Mi is továbbmegyünk, sürget az idő. A Gödöllői-dombságon keresztül vezet az út a piciny, kétezer lelket számláló Domony községbe.

KIJÁRAT A TETŐRE

Zúg a harang, sokszoknyás asszonyok, lakkcsizmás férfiak róják a zegzugos utcákat. A gyerekek a falu legújabb épületében, az általános iskolában vannak. Közülük találomra kiválasztok kettőt: Bojtár Laci és Ungi Gábor hatodikosokat.

— Mit tudtok a háborúról, a felszabadulásról?

— Itt a hegyoldalban van egy nagy mélyedés — mondja Gábor. — Az emberek úgy tartják, hogy összecsapott egy szovjet és egy német repülőgép, lezuhantak és attól repedt meg a lejtő. Állítólag most is ott van a két roncs, csak nem látni, mert beborította a föld.

— Nekem Bede Zsolti mesélte, hogy náluk lakott két szovjet katona — teszi hozzá Laci. — És a határban több száz pince van. Amikor bombáztak, mindenki oda menekült. Meg is nézhetjük. Amikor jó idő van, ott szoktunk játszani.

Nekivágunk. Jó tíz perc kaptató után már csorog a hátamon a víz, de a pincék sehol. Na végre, itt az első! Majd sorban a többi, az a bizonyos kikövezett is, amely — Laci szavai szerint — egy „nagy úré" volt és belsejéből sok-sok kijárat nyílik a tetőre.

— Menjünk még feljebb? — kérdi Gábor, de látva, hogy szólni sem tudok, lemondóan int:

— Nem tudom, hogy lehet ilyen könnyen elfáradni, hiszen mi naponta felszaladunk ide...

Köszönjük a kalauzolást és nagyot sóhajtok, amikor ismét visszakeveredünk a kocsihoz. A motor könnyedén veszi a gázt, s repít tovább, Püspökszilágy felé.

A 24-ES VADÁSZ

Szemben velünk a Cserhát, ahonnan friss, tavaszi lombok illata lepi el a falut. Gyerekhad rohan az er-

A 0-TÓL INDULTUNK

A Domony határában levő pincék két „szakértője”: Bojtár Laci és Ungi Gábor hatodikosok

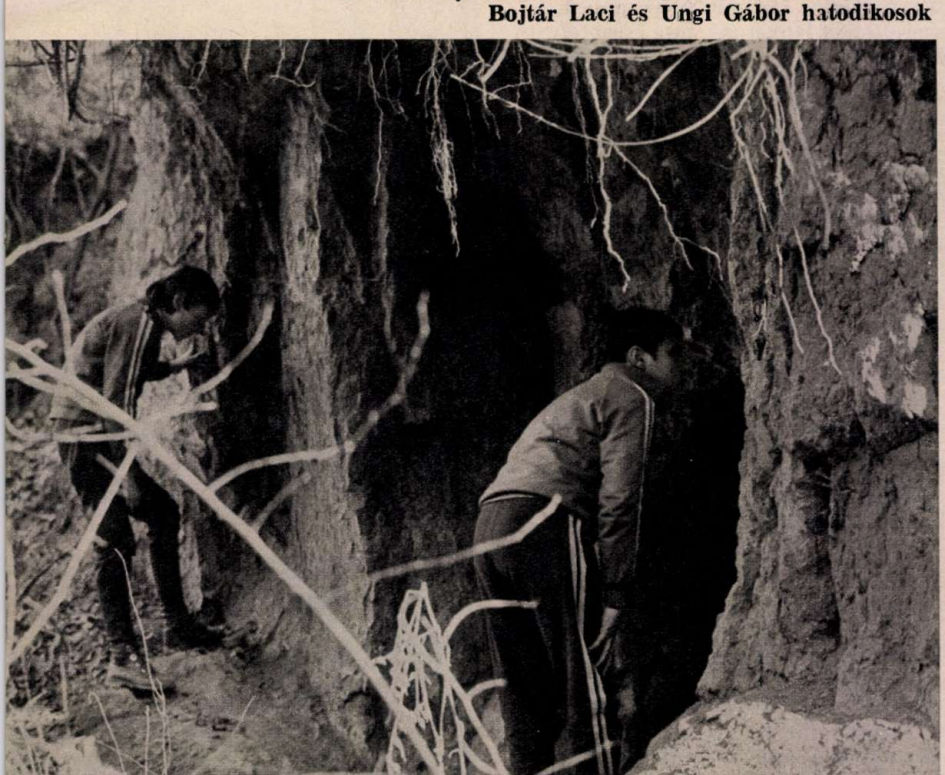

A nagyszünetet jól kihasználják a püspökszilágyi iskolások

A Cserhát mentén is sétára buzdít a friss, tavaszi levegő

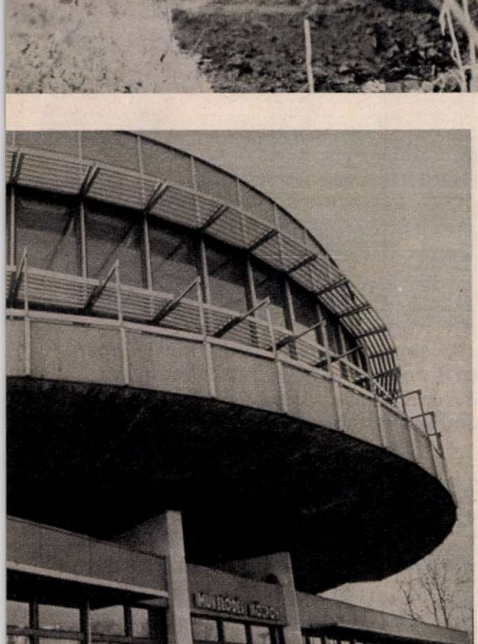

Vác egyik legmodernebb épületében, a Madách Imre Munkás- és Ifjúsági Művelődési Központban évente 300 ezren fordulnak meg

dőszéli tisztás felé, kezükben labda, talán a nagyszünetet használják ki a focizáshoz. S íme, mintha varázsló intene a pálcájával: az erdő felől aprótermetű bácsika közeleg, hátán akkora rőzsenyaláb, mint ő maga.

— Jó napot kívánok! Hová lesz ez a rengeteg fa?

Pintér János — mert így hívják Püspökszilágy legöregebb lakóját — nagyot pödör a bajuszán:

— Én már csak ezt szoktam meg, nem szeretek mással begyújtani. A fiatalok nevetnek, azt mondják, minek az, de nekem így a jó. Tudod-e fiam a mondást? Úgy szól: „Ez a világ úgyse sok, használják az okosok!”

— Bácsika, emlékszik-e 1945-re?

— Hogyne emlékeznék, hiszen még hatvanéves se voltam! Itt a környéken nem nagyon harcoltak, abból kijutott nekem a tizennégyes háborúban. A 24-es vadászoknál szolgáltam, az olasz fronton. Egyszer se sebesültem, csak éppen akkor lettem beteg, amikor meghalt a király, a Ferenc Jóska. Azt tudom, hogy mind a két háborút a gazdagok kezdték.

Vége lehet a nagyszünetnek, mert a gyerekek már visszafelé szaladnak a tisztásról. János bácsi igazít a rőzsenyalábon, és szapora léptekkel indul a háza felé. Igazán nem látszik rajta, hogy áprilisban tölti be a kilencvenedik esztendejét.

Következik az utunkba eső egyetlen város, a 38 ezer lakost számláló Vác.

AMI A GYEREKEKNEK JUT

Életem legnagyobb úttörőemléke köt ide: vagy húsz éve, nyolcadikos társaimmal együtt teherautón érkeztünk, hogy a magunk erejével segítsük a Dunai Cement és Mészmű építését. Hatalmas munka volt, alaposan megizzadtunk a tűző napon, de nem bántuk meg. Rájöttünk, mire vagyunk képesek, mit tud az őrs, a raj, a közösség. Ha cementeszsákot látok, azóta is fújom magamban a névsort: Bárány, Bényei, Bihari...

Persze Vác nem csupán a DCM-ről, hanem fotókémiai iparáról, a FORTE gyárról és még sok mindenről híres. De jelenleg a legszebb, legmodernebb épülete a Madách Imre Munkás- és Ifjúsági Művelődési Központ, amelyet éppen két éve, április 4-én adtak át a nagyközönségnek.

— Szó szerint nagy közönségről

beszélhetünk — mondja Végh Károly, a „ház" igazgatója. — Háromszázezer ember fordul meg nálunk minden esztendőben, a város és a járás, körülbelül harminc község apraja-nagyja. A főváros legnevesebb színházai jönnek el és adnak műsort, negyven klub, szakkör és tanfolyam munkájában vehetnek részt az érdeklődők.

— S ebből mi jut a gyerekeknek?

— Mese- és ifjúsági színielőadások, bábműsorok, s meg sem tudom mondani, hogy mennyi tanfolyam, ahol egyebek között a művészetekről, a színjátszás kulisszatitkairól esik szó. Ezen kívül van egy népi és öt gyermektánc csoportunk, képzőművészeti szakkörünk, fiúkórusunk. Soroljam tovább?

Nem, köszönöm, hiszen fut az idő, s vár ránk a Duna-kanyar egyik legszebb községe: Nagymaros.

AUTÓÚT A VÍZLÉPCSŐN

Szemben a Visegrádi-hegység és a fellegvár, előttünk a széles ívben hömpölygő Duna —, csodálatos látvány. Nem véletlen, hogy a hajdani uralkodók ezt a területet választották vadász- és pihenőhelyükül. De ha valaki mesét írna, amelyben nagy királyunk: Mátyás életre kelne, mondjuk tíz év múlva, azt hiszem, az „igazságos" rémülten menekülne az erdő belsejébe. Mert tíz év múlva alaposan megváltozik a táj.

— Itt kezdik el építeni a Nagymaros—Gabčikovo-i vízi erőművet — mutat a térképre Niedermüller Ferenc, a községi tanács titkára. — A tervek szerint 1990-ben már az összes turbina működik. A vízlépcső tetején kétszer kétsávos autóút is lesz, amely a Dunántúlt köti össze az Északi Középhegységgel.

— A falunak hoz-e hasznot az építkezés?

— Persze, bár mi eddig sem panaszkodhattunk. Nagymaros az ország egyik kiemelt üdülőterülete, ami azt jelenti, hogy nálunk minden kapható, mi szem-szájnak ingere. Természetesen új kultúrház, mozi, bölcsőde és óvoda is épül, az iskolát és a napközi otthont pedig bővíteni fogjuk.

Pillanatnyilag nekünk, riporteréknek jelent gondot, hogy — a tanácstitkár által említett autóút híján — eljussunk következő állomáshelyünkre. De valahogy megoldjuk a „gondot" s már itt is a tábla: Dorog.

A helységnévről két dolog biztosan eszébe jut a nagyközségbe vetődő idegennek: a bánya és a focicsapat. Az utóbbi időben egyik sem nyújtott valami óriási teljesítményt, de ettől nem állt meg az élet. Ide „költözött" a Május 1. Ruhagyár és a Fémmunkás Vállalat egy-egy üzeme. Négy éve új áruház épült: a Pilis, s a régi bányászkolónia helyett már kibontakoznak a négyszintes épületekből álló új lakótelep körvonalai.

A „BŐRE ŐRE"

Ám a sláger a „bőre őre", vagyis a Fabulon. Pontosabban a Kőbányai Gyógyszerárugyár dorogi részlege, ahol a hírneves készítményeket állítják elő.

A bejáratnál fehér köpenyt, vászonpapucsot húzunk. Csak ebben a szerelésben léphetünk be a „szentélybe", ahol vagy harmincféle kencét gyártanak. Adorján Mária, a kozmetikai üzem vezetője elmondja, hogy negyedévenként egymillió tubus kenőcs kerül innen az üzletekbe. Az öblös svájci keverőgép egyszerre 450 kilogramm masszát forgat, az automaták sebesen pörgetik a tégelyeket, gyorsan telnek a dobozok.

Illatfelhőben távozunk, s meg sem állunk a Zrínyi Ilona Általános Iskoláig. A rajzteremben nyolcadikosok serénykednek, beléptünkkor hangos „Jó szerencsét!" a köszönés.

Tanka Éva, Huber Györgyi és Oláh Etelka éppen makraméval foglalatoskodik. Ők azok, akik a felszabadulás évfordulójára olyan albumot készítettek, hogy annak híre még a tanácshoz is eljutott.

— Fényképeket, történeteket gyűjtöttünk, s azután láttunk munkához — mondja Éva. — Dorog múltját kutattuk, úgy jutottunk el a mához. Régen borzasztó lehetett itt élni, a munkásokat nem vették emberszámba. Erről is olvastunk...

Akkor talán Éva és a többi gyerek arról is tud, amiről az 1920-as években megjelenő Bányamunkás című lap írt: „K. G. vájár 43 évi munka után nyugdíjának megállapítását kéri; a dorogi társpénztár 29 korona 46 fillérben szabja meg a járandóságát. Ebben az évben, 1921-ben 1 kilogramm barnakenyér ára 3 korona 50 fillér volt."

Az idős munkás a nyugdíjából még kilenc kiló kenyeret sem vehetett. S akkor milyen lehetett az emberek sorsa húsz kilométerre ide, az ismeretlen, rejtélyes településen, amely a térképen Gyarmatpuszta néven szerepel? Még elképzelni sem könnyű. Ma viszont 118 ezer lakosa van a pusztának.

118 ezren a pusztán?! De hiszen akkor ez nagyváros! Igen, az lenne, csakhogy a „lakók" piros bóbitát viselnek, hófehér a tolluk és egyetlen feladatuk van: hogy minél több tojást adjanak a közeli Gyermely európai hírű tésztagyárának.

MINDEN NAPRA EGY TOJÁS

— Itt minden automata — mondja Mező János telepvezető. — Az etetés, az itatás, még a hulladékot is futószalag szállítja el. A baromfiak többsége megfogadja a mondást: „Kot-kot-kot-kot-kotkodács, minden napra egy tojás." Az eredmény: naponta százezer darab tojás...

A légkondicionált üzem ablakából furcsa formájú istállókra látni. Amíg Metternich Klementina hercegnő

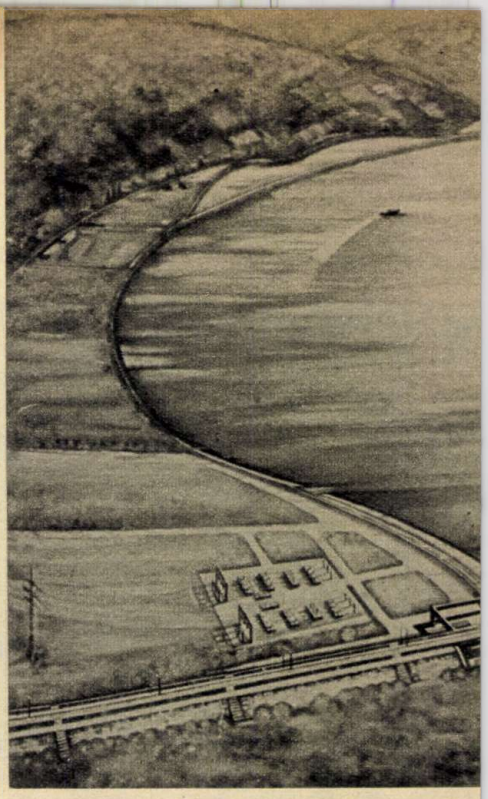

„Három a kislány", akik most éppen makraméznak — a felszabadulás évfordulójára viszont emlékalbumot készítettek

volt a puszta ura, addig az épületek egyik részében tehenek, a másik részében emberek laktak. Ma, az itt dolgozók kocsival vagy motorkerékpárral járnak be a környező falvakból, ahol fürdőszobás, kertes házban élnek.

Hát... ez is különbség a „volt"-hoz, a 34 évvel ezelőttihez képest. Csakúgy, mint az, amit a „kör" következő pontján hallottam.

KIHÍVATTÁK A TANÍTÓT

A Vértes keleti nyúlványa mentén, négy út találkozásánál fekszik Alcsútdoboz, amelyben Juli néni háza akár egy ékszerdoboz. Ő tiltako-

A 0-TÓL INDULTUNK

A Nagymaros—Gabčikovo-i vízlépcső tetején kétszer kétsávos autóút is lesz

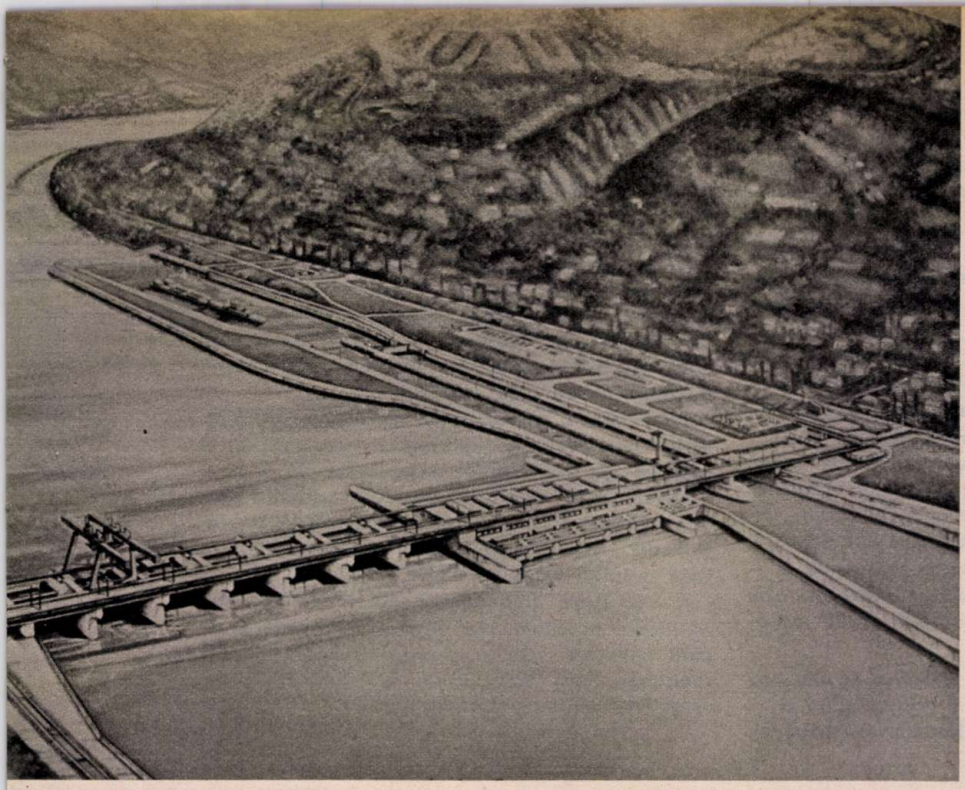

Dorogon, a Kőbányai Gyógyszerárugyár egyik üzemrészében gyártják a híres Fabulon-készítményeket

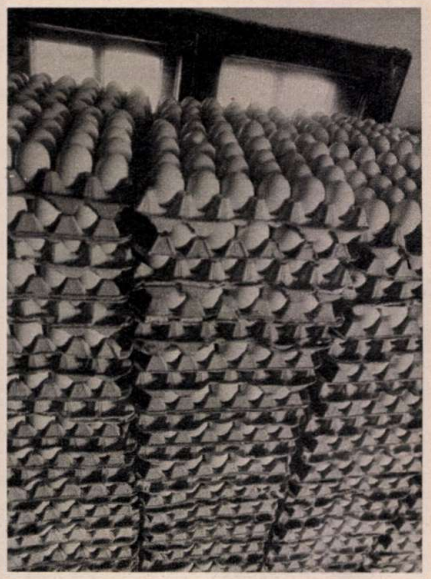

Az M7-es 34. kilométerköve, azaz táblája. Az autópálya minden métere negyvenezer forintba került

zik a kifejezés ellen, állítja, hogy ez csak egy régi kis paraszthház, de engem nem győz meg. Patyolattiszta falai, tornáca, míves mestergerendája csodálatos.

Dobozi Juli néni éppen 34 esztendeje párttag, s mindenről tud, ami a felszabadulás előtt és után történt a községben. Arra kérem, mesélje el azt, ami szerinte a legjellemzőbb a múltra.

— A történethez hozzátartozik, hogy ez a vidék József főherceg birtoka volt, aki gyakran járt ide vadászni. Egyszer megint erre hajtatott, vele volt a vén Auguszta szász hercegnő is. Megálltak az iskola előtt és kihívatták a tanítót. Azt mondta neki a főherceg: „Hallja maga, a tudomásunkra jutott, hogy nagyon oktatja a cselédgyerekeket. Jobban teszi, ha ezentúl nem tanítgatja őket mindenfélére, bőven elég, ha le tudják írni a nevüket." Ez így igaz, mert az édesapám mesélte, aki az uraságnál volt kocsis.

Az alcsútdobozi gyerekek mosolyognak a történeten, látom rajtuk, hogy szinte alig hiszik. Nem Juli néni szavahihetőségében kételkednek, hanem abban: vajon épelméjű lehetett-e a főherceg? Úgy gondolta talán, hogy aki tanulatlan, azt nem érdekli a világ sora és szívesen él istállólakásban?

Igen, a főherceg pontosan így gondolta. De hát nagyot fordult a világ.

SZÁZHÚSZAS TEMPÓBAN

Elköszönünk vendéglátónktól, majd Vértesacsa, Pázmánd után elérjük a „sztrádát", s rövid időre megállunk az M7-es autópálya 34. kilométerkövénél.

Hosszú kocsisor húz a Velencei-tó, illetve Érd irányába. Itt még a legszélső sávban sem lehet sokáig parkolni, csak a „lerobbant" autók várakozhatnak addig, amíg el nem vontatják őket. Mellettünk Dácia fékez, vezetője kihajol az ablakon:

— Segíthetek? Talán van valami . . . ?

Köszönöm, nemet intek, az illető be sem fejezi a mondatot, már robog is tovább. Aztán eszembe jut, hogy utána kellene kiáltanom: igen, itt van valami, a pálya minden méterén ott van a munka nyoma, a szabadon munkálkodható emberi kéz érintése.

Esteledik, százhúszas tempóban közeledünk a főváros felé. Számolgatom, mennyi is az a 34 kilométer, vagy még inkább az a 34 év, amit idáig megtettünk. Tudom, hogy alig három és fél évtized a történelemben szinte semmi. A mi történelmünkben viszont a legtöbb. Hiszen csak 1945 tavaszától indulhattunk neki szabadon új utunknak, a jövőnek.

Dési Péter

Fotó: Szalay Béla

A messzi Szibériában találkoztunk...

Novoszibirszk egyik új városnegyedében, a Kirov-lakótelepen sétáltam, amikor az utca hirtelen hatalmas térséggé terebélyesedett. A szemhatárnál, ahol a tér már a tajgával ölelkezett, téglalap alakú kőoszlopok sorakoztak, komor egyszerűséggel.

Magam sem tudom, miért indultam el az oszlopok felé. Valami furcsa mágnesesség vonzott közelebb. S ekkor hirtelen megláttam az apró kőbetűk rengetegét!

Nevek, nevek, nevek... Harmincezer katona neve, akik innen, Novoszibirszkből indultak el, hátrahagyva mindazt, ami számukra a legkedvesebb volt: hazát, szülőföldet, családot, otthont, gyermeket. Harcolni mentek, farkasszemet nézni a támadó embertelenséggel, a világot fenyegető kegyetlenséggel. Sokan közülük még szovjet földön estek el, sokan a saját életük árán hozták el más népeknek – nekünk, magyaroknak is – a szabadságot, s voltak köztük olyanok is, akik a győzelem előtti utolsó percekben, Berlin ostromában haltak hősi halált.

Az egyik kőoszlopon még üresen hagytak egy kis helyet. Itt még frissek a hideg kőbetűk... Napjainkban is, a háború után annyi évtizeddel, rábukkannak egy-egy távoli temetőben novoszibirszki szovjet katonák emlékére!

A döbbenettől alvajáróként néztem az oszlopok betűrengetegét, s ekkor hirtelen megpillantottam a Síró Anyát. Magasbatörő, hatalmas oszlopból emelkedik ki szikár, kendős, meggyötört alakja, amint szájához emeli inas kezét, mintha feltörő zokogását fojtaná el.

Ez a szögletes kőalak befelé fordul, háttal az utca mai, nyüzsgő, vidám forgatagának. A végtelen tajgának zokogja el a fiát sirató anyák csillapíthatatlan fájdalmát. A nyírfák ágait rázó szél úgy kering körülötte, mintha meg akarná szólaltatni el-elcsukló jajszavát...

Még sosem láttam ennél emberibb, „húsból-vérből faragottabb" emlékművet, mint ezeket a kőbetűket, s ezt a kőből született anyát!

Olyan, mint maga az egyszerű szibériai ember, aki sem örömével, sem fájdalmával nem hivalkodik, aki még gyászában is szemérmes, s csak a tajga végtelenje előtt tárulkozik ki...

A Síró Anya lábainál örök koszorúk hevertek. Közelebb hajoltam. Az egyik fémtáblácskán – cirill betűkkel – ez a szöveg olvasható: „Mescserjakov Karp Vasziljevics, született 1912-ben, megölték 1944-ben Magyarországon."

SOMOS ÁGNES

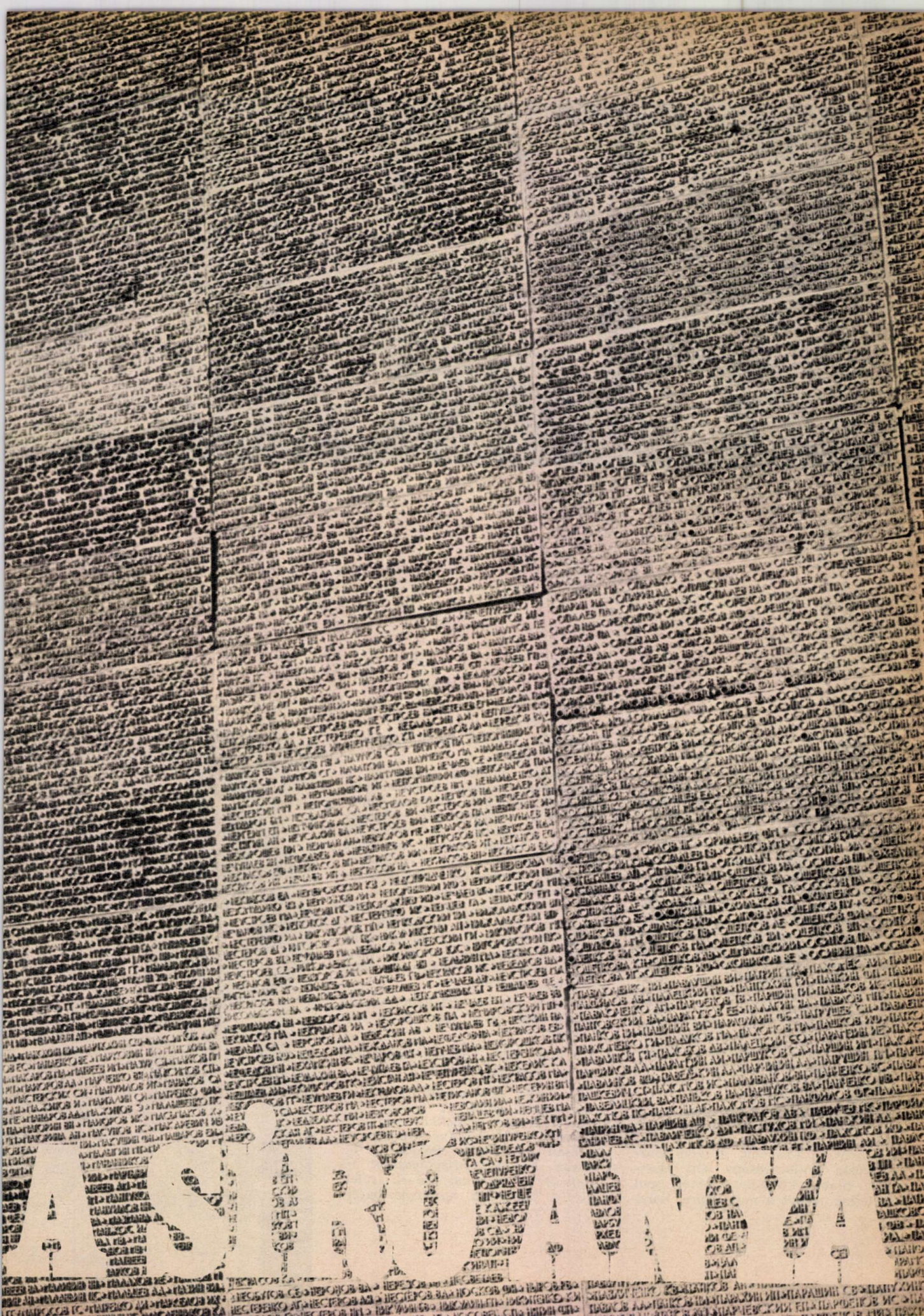

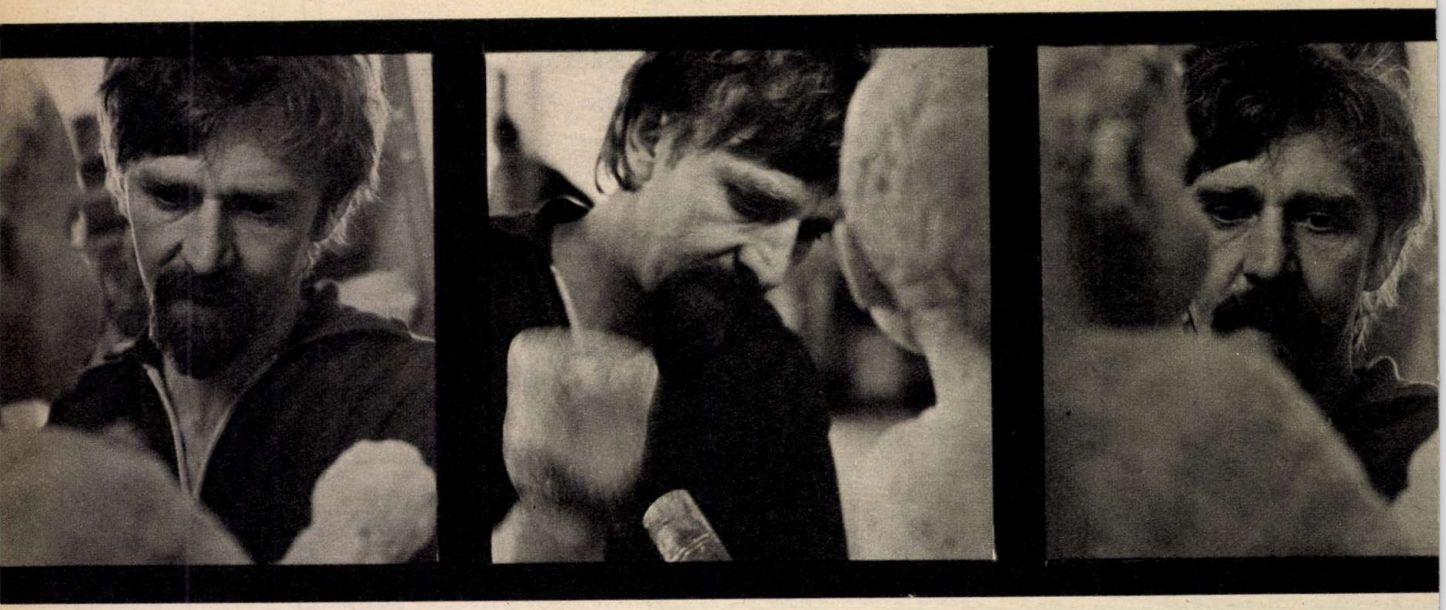

Sárkányt is építettem

„Vigyázzon, nehogy megüssék a pattogó szilánkok! Nem, engem nem zavar, hogy itt áll, csak ne nehezteljen rám, folytatom a munkámat. Most képtelen lennék abbahagyni. Azt kérdezi, hogy miért szeretem a gyerekeket? Mert nagyon fontosnak tartom őket. Szeretem a nyíltságukat, a fogékonyságukat, az őszinte érzelmeiket, hajlamukat az alkotásra, a szépség befogadására. Képzelje, néhány hónapja elhatároztam, hogy sárkányt építek a gyerekeknek. Amikor elkészült, leballagtam az utcára. Még kettőt sem léptem, már körülvettek a sárcok. Érthetetlen, hogyan értesültek ilyen gyorsan a sárkányról. Fültépő visongás, üvöltés kezdődött, fel-alá rohangáltunk, s amikor egy szusszanásnyi időre megálltunk, a mellettem lihegők egy szót sem szóltak. Csak bámultak rám, majd váratlanul megsimogatták a ruhámat. Ezt nem fogom soha elfelejteni."

(Szabolcs Péter Miskolcon született. Amikor elvégezte a képzőművészeti gimnáziumot, majd a képzőművészeti főiskolát, a szíve visszahúzta szülővárosába. Ott azonban hiába kilincselt, sehol sem tartottak igényt a munkájára. Zalaegerszegre hívták, igent mondott. Tanítani kezdett.)

„Szeretek tanítani. Figyelem a gyerekeket, milyen buzgalommal rajzolnak, festenek. Ilyenkor megváltozik az arckifejezésük. Megszépülnek. A múltkor az egyik fiú hatalmas kutyát rajzolt, az óriás állat mellett eltörpült a kutyaház. A gyerek észrevette csodálkozásomat, halkan megszólalt:

— Az édesapám mindig megszid, mert így rajzolom, állandóan azt vágja a fejemhez, hogy fordítva helyes, a kutya kicsi, a háza nagy. Tanár bácsi, ugye azért nem baj, hogy így rajzolom?

— Nem hát — feleltem —, de mondd csak, nem félsz te a kutyáktól?

— Egy kicsit, tavaly megharapott a szomszédunké.

Én soha nem szólok az ilyen furcsaságok miatt. A gyerek így látja a világot, szavakkal nem tudja, vagy nem szeretné kifejezni az érzéseit, hát rajzol. Például a fogászati hónapra rajzpályázatot írtunk ki. Fantasztikus művek születtek. A legtöbben hatalmas bútor-

„A GYEREKEKET VÁLASZTOTTAM"

darabnak ábrázolták a fogorvosi széket, amelynek mélyén pirinyó figura vacogott: a gyerek, aki fölé félelmetes, már-már riasztó külsejű lény hajolt: a fogorvos. Néhány egykori növendékem ma már képzőművész, egyikük-másikuk tanít is. Velük sokszor beszélgetek, állandóan rágom a fülüket: adjanak még nagyobb szabadságot a gyerekeknek.

(A város vezetői olyan embernek tartják, aki érvel, vitázik az igazáért. A Zala folyó mellett, romantikus környezetben állt egy ósdi vízimalom. Megvette. Összesúgtak a háta mögött, mondván: hivalkodó villát akar csinálni belőle. Múzeum-műteremmé alakította át, amelyben szinte mindenki alkothat, kiállíthatja műveit.)

„A gondolat kényes, érzékeny, könnyen illanó jószág, mégsem szabad leláncolni. Nem tudom, mással is előfordul-e, én nyomban megérzem, ha a hallgatóimat nem érdekli a mondandóm. Egyszer megsejtettem, hogy az osztálynak nincs kedve rajzolni. Javasoltam, hogy menjünk sétálni, nézzük meg a várost, a házakat, a szobrokat, a parkokat. Az egyik szobor előtt sokat időztünk, teljesen tűzbe jöttem, lelkesen magyaráztam. Néha a mellettem állókra sandítottam, örömmel láttam a feszült kíváncsiságot az arcukon. Azután rádöbbentem, hogy mit is néznek olyan kitartóan: a szobor mögötti közértet, amelyben üdítőt, jégkrémet lehetett vásárolni. Talán ott született meg a Vizsla-parki játszótér gondolata. Elkészült, fából csináltuk az egészet. A művésztelepen élők közül mindenki segített, fúrtunk, faragtunk és építettünk. Szerkesztettünk magaslest, libikókát, cölöpvárat, forgót és még sok minden mást. A játszótér ünnepélyes felavatásán a felnőttek igyekeztek szigorú rendet tartani. Amikor a gyerekek a játszótérhez érkeztek, mintha bomba robbant volna: szaladt, ki merre látott, föl a cölöpvárakra, hintákra. Ez volt a mi munkánk legnagyobb elismerése."

(Hét évig tanított. Valóságos kis alkotóműhely alakult ki körülötte. Ma is sokszor előfordul, hogy váratlanul gyerekek toppannak be a műtermébe. Ilyenkor közösen mintáznak agyagból, főleg kis állatfigurákat és közben szüntelenül beszélgetnek a szobrászatról, az emberekről, a világról.)

„A műtermemben mindenkit szívesen látok. Főleg gyerekeket. Jöjjenek csak bátran, ismerjék meg az életemet, lássák milyen kemény munka ez s azt is, hogy micsoda gyönyörűség, amikor valamilyen kemény, eleinte makacsul ellenálló anyagból lassan formát ölt az, amit elképzeltem. Azt szoktam mondani, a művészet valamiféle jó mag, amely, ha virágba szökken, akkor megszépíti az életet. Valamenyniünkét.

Lassan elkészülök. Nem zavarta a sok pattogó szilánk, a kopácsolás?"

*

Szilánk, kopácsolás? Észre sem vettem, azt figyeltem, hogyan kezd formálódni az ormótlan kődarab, hogyan húzódik mosolyra a művész szája, miként telik meg derűvel a szeme, hogyan melegszik fel fokozatosan a tekintete. És azt éreztem, hogy ez a meleg lassan szétárad a műteremben, s mindent felmelegít.

Bőcs Ferenc

Fotó: Szalay Béla

HÁZIGAZDA A „HÍRÖS” VÁROS

Barangolás az Úttörővezetők VII. Országos Konferenciájának színhelyén

Az ország legnagyobb megyéjének, Bács-Kiskunnak a székhelye, Kecskemét, ezekben a napokban lázban ég. A „hírös” város, amely már eddig is sok, nagyszabású úttörő-, ifjúsági, kulturális és sportrendezvénynek adott otthont, ezúttal is jelentős országos eseményre készül. Itt rendezik meg április 8. és 12. között az Úttörővezetők VII. Országos Konferenciáját. A kilencvenezer lakosú város apraja-nagyja szívélyesen, körültekintő házigazdaként várja a vendégeket. Kecskemét ősi település, a XIII. század végén kapta meg a városi jogot, de ez a tény egy cseppet sem látszik a készülődésen, sőt, az utóbbi hetekben mintha még inkább megifjodott volna. Az úttörővezetők konferenciájára érkező látogatóknak ezernyi érdekességet kínál a város. Felkereshetik például azt az iskolát, amelyben Petőfi Sándor tanult, megtekinthetik Kodály Zoltán szülőházát, vagy a volt református kollégiumot, ahol Jókai Mór volt joghallgató. Természetesen napjaink fejlődését tükröző látnivaló is akad jócskán, hogy mást ne említsünk: már országszerte ismertté vált a modern fedett uszoda és a sportcsarnok.

Érkezéstől a bálig

A konferencia programjáról kérdeztük Bartha Károlyt, Kecskemét város úttörőelnökségének elnökét.

— A küldöttek április 8-án érkeznek Kecskemétre. Az első napon nyolc úttörőcsapat látja vendégül az ország minden tájáról hozzánk sereglő vendégeket. A találkozó során különböző kiállítások, bemutatók, kulturális és sportrendezvények lesznek. A küldöttek ily módon ismerkedhetnek meg városunk iskoláinak, úttörőinek életével, munkájával. Április

A Pajtás TÁVIRATI IRODÁJA JELENTI

KECSKEMÉTRŐL

AJÁNDÉKCSOMAG

A konferencia valamennyi résztvevőjét egy-egy csomaggal lepik meg, amelyben ott lesz a megye népművészetét, kulturális és gazdasági életét, valamint az úttörők munkáját kifejező ajándék.

KIÁLLÍTÁSOK

A tanácskozás alkalmából több kiállításra kerül sor. A megyei művelődési központ ad otthont az Ifjúsági Lapkiadó Vállalat, az Ezermester- és Úttörőbolt Vállalat, a Magyar Bélyeggyűjtők Egyesülete Országos Szövetsége kiállításának, valamint a zánkai úttörőtörténeti tárlatnak.

A megyék előkészületeit, valamint a zánkai gyermekalkotásokat bemutató gyűjteményt a Tudomány és Technika Házában láthatják a látogatók.

KÖZLEKEDÉS

A küldöttek zavartalan közlekedéséről is gondoskodtak a rendezők. Különjáratú autóbuszok szállítják majd a küldötteket a különböző események, rendezvények színhelyére.

FOLKLÓR

Bács-Kiskun megye népművészetéből ad ízelítőt a madarasi úttörő fúvószenekar, a lakitelki úttörő citerazenekar és a kalocsai gyermektánccsoport.

SZÁLLÁS

A mintegy hatszáz vendéget a Leővey Klára Óvónőképző Intézet és a Táncsics Mihály középiskola kollégiumában, valamint az Aranyhomok Szállodában helyezik el.

9. és 11. között a megyei művelődési központ színháztermében, illetve az MSZMP megyei székházában, a művelődési központban, a Tudomány és Technika házában, valamint az MHSZ megyei székházában kerül sor a tanácskozásra.

— Miről esik a legtöbb szó a konferencián?

— Az úttörőmozgalom, az iskola, illetve a szülői ház, a lakóhely, a különböző társadalmi szervek közötti kapcsolat további erősítéséről és bővítéséről.

— Mivel tölthetik el szabad idejüket a vendégek?

— Április 9-én „Felnőtteknek gyermekekről" címmel irodalmi összeállítást rendezünk a Katona József Színházban. Másnap este játékos sportvetélkedőre kerül sor, a városi sportcsarnokban. Április 11-én, az Aranyhomok Szállóban, az úttörővezetők bálján búcsúznak Kecskeméttől és egymástól a konferencia résztvevői.

Bográcsok az udvaron

A Béke téri általános iskolában, a 3602-es számú Katona József Úttörőcsapat tagjai hatvan Somogy, Szabolcs és Szolnok megyei küldöttet várnak április 8-án.

— Különkiadással köszöntjük vendégeinket — mondja az iskola lapjának, a Diákszónak úttörő szerkesztője, Richter Erzsébet. — Reméljük, elnyeri majd a tetszésüket.

— Természetesen egyéb érdekességekkel is szeretnénk a küldöttek kedvében járni — teszi hozzá Kádasi László, az iskola igazgatója. — Kézimunka- és képzőművészeti kiállítást rendezünk erre az alkalomra, népi táncosaink és énekkarunk közös műsorral szerepelnek, az iskolaudvaron levő közlekedési tanpályánkon pedig a KRESZ-szakkörünk tagjai tartanak bemutatót.

Szeretnénk, ha a baráti találkozó sikerét a közös vacsora tenné teljessé — egészíti ki az igazgató szavait Egri Istvánné, csapatvezető. — Hat szülő főzi majd bográcsokban a pörköltet, amit az udvaron tálalunk fel vendégeinknek — jó szívvel, őszinte barátsággal.

Szót kérünk...

A vendéglátó Bács-Kiskun megye úttörőelnökségének elnöke, Kisné Csányi Anikó elmondta, hogy mi biztosítja a konferencia sikerét.

— Az, hogy olyan emberek tanácskoznak majd három napig, akik az úttörők közt töltött hónapok, évek során megismerték a gyerekek gondjait és örömeit — mondta. — Nekünk is lesznek javaslataink. Például a mozgalom éves akcióit, tapasztalataink szerint okosabb lenne 3—4 éves időszakra tervezni, hogy jobban megismer-

Kecskemét egyik legszebb tere — madártávlatból. A fent látható művelődési központ ad otthont a konferencia plenáris ülésének

hessék, magukénak érezzék a gyerekek. Úgy gondoljuk, még szorosabb kapcsolatot kell teremteni a szülőkkel, hiszen ez egy-egy őrs, illetve raj életét rendkívül érdekessé, változatossá és vidámmá teheti.

*

Milyen javaslatokat visz az országos konferenciára a kiskőrösi járás egyik küldötte: Kruchió Mihály, Páhi község úttörőcsapatának vezetője?

— Kérni fogom, hogy a „Kiváló Úttörőmunkáért" kitüntetéseket kisebb közösségek, például tanyai kihelyezett rajok is megkaphassák. Lehetne arany, ezüst és bronz fokozatot is alapítani. Tőlünk indult el a „Mentsük meg tankönyveinket!" elnevezésű akció. Az eredmény kitűnő, a diákok sokkal jobban vigyáznak a könyveikre, mint eddig. Azt is elmondom, hogy a felnőttek jobban bízzanak meg a gyerekekben, mert az előlegezett bizalom nagyon sokat jelent. Úttörő levelezőink például félszáz hírt küldtek csapatunkról és iskolánkról a Petőfi Népe szerkesztőségének. A megjelent tudósítások között egyetlen egyben sem találtam tévedést.

*

Megtudtuk, hogy a Bács-Kiskun megyei gyerekeknek személyesen is lesznek kéréseik a konferenciához. Íme, ezek közül egy csokorravaló:

Több szakpróbafüzetre, úttörőzsebkönyvre, játékra, úttörőszobára — és nem utolsósorban — több szabad időre lenne szükség. A felnőttek a gyerekek számára készítsenek, írjanak még több úttörődalt, verset, regényt és filmet.

Hát akkor... Rajta, konferencia!

HÁZI GAZDA A „HÍRÖS" VÁROS

A tanácskozás lapja

Az Úttörővezetők VII. Országos Konferenciája eseményeit, rendezvényeit külön újság örökíti meg. A lap — amely négyszer lát majd napvilágot — a Petőfi Nyomdában készül. A nyomda termelési osztályának vezetője, Kállai Sándor a következőket mondta:

— A konferenciára megjelenő hírlap négy oldal terjedelemben kerül az olvasók kezébe, ofszet nyomással készül. Szép kivitelezésű lapot adhatunk vendégeinknek.

A konferencia újságjának az elkészítésében a Petőfi Nyomda dolgozóin kívül a Petőfi Népe és a Pajtás munkatársai és szerkesztői is közreműködnek.

Sportol a küldöttsereg

Április 10-én este, mintegy frissítőként, kétórás, nagyszabású, játékos sportvetélkedőre hívják a konferencia résztvevőit a városi sportcsarnokba. A derűsnek ígérkező esemény főrendezője Farkas Ferenc, a kecskeméti ének-zene tagozatos általános iskola testnevelő tanára, a megyei általános iskolai sportbizottság elnöke.

— Hány résztvevőre számítanak?

— Úgy terveztük, hogy hat csapatot szervezünk, amelyekbe külön-külön négyöt megye képviselői kerülnének.

— Miből áll majd a műsor?

— A tervek szerint először a televízió esti tornájából ismert Békési Sándor és leánya, Békési Ilona vezet egy rövid, tízperces gimnasztikai gyakorlatsort a vendégeknek és a küldötteknek. Ezután kerül sor a játékos sportvetélkedőre, amely már bizonyos edzettséget tételez fel a résztvevőkről. Végezetül játékok: többek között kidobó- és kiszorító zárják a sportműsort.

Lukács Tibor 5. osztályos, Kazincbarcika

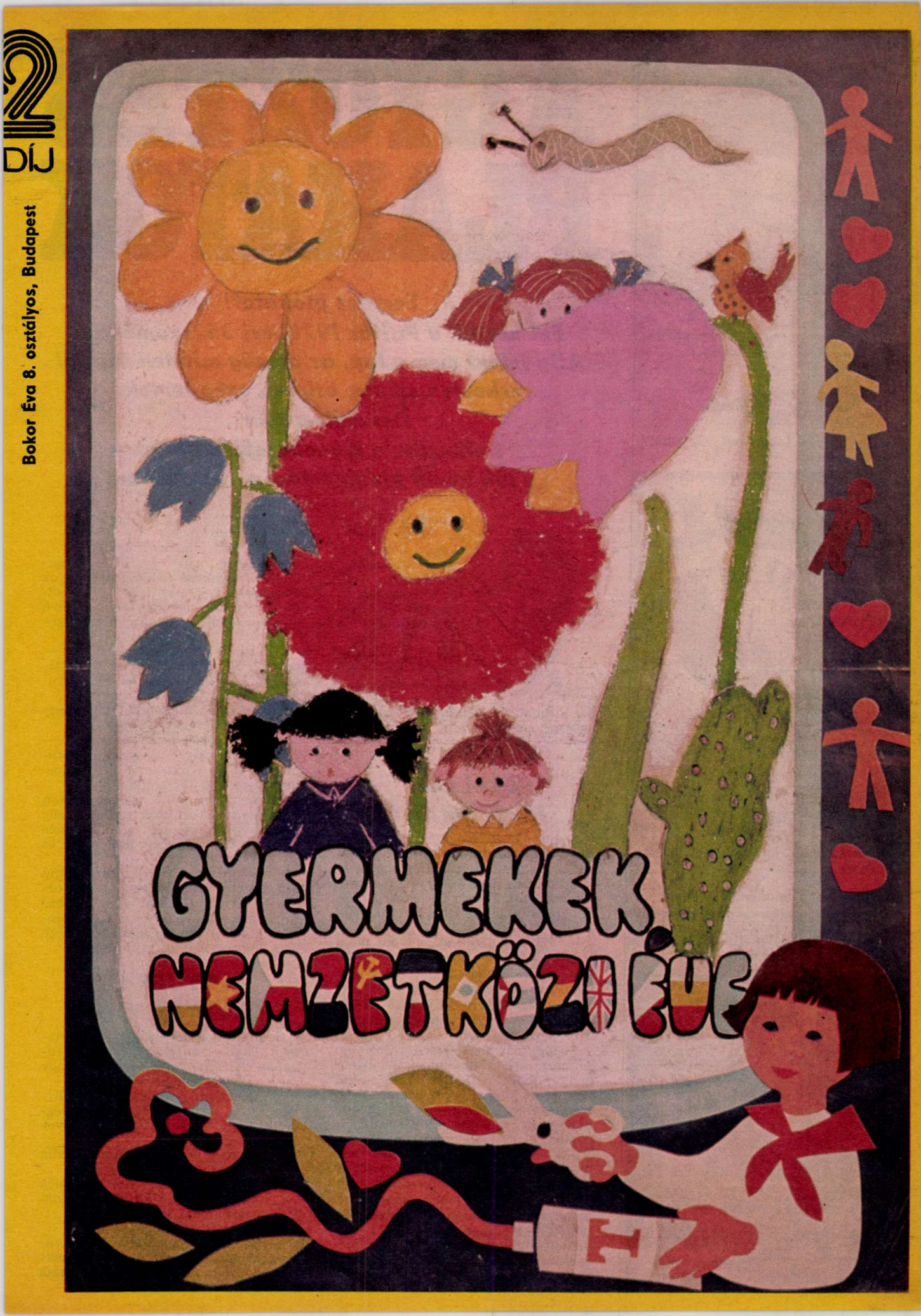
DÍJ
Bokor Éva 8. osztályos, Budapest
GYERMEKEK
NEMZETKÖZI ÉVE

A GYŐZTES PLAKÁTOK

Tervezz plakátot!
Ezt kértük a Pajtás 1978. évi 35. számában.
Alig jelent meg a lap, az ország minden tájáról érkeztek színes, ötletes, szép tervek.
Összeült a zsüri,
s elkezdte a legnehezebb munkát —
a jók közül kiválasztani a legjobbakat...

Ugye milyen sokarcúak vagyunk, mi gyerekek?

Mindegy hol születtünk, milyen a bőrünk színe!

Kézen fogva minden könnyebb!

Lukács Tibi csupa jókedv. Szemüvege mögül vidáman nézelődik, kényelmesen hátradől a széken. A rajzolásról, festésről beszélgetünk. Színekről, élményekről, hangulatokról mesél, beszédébe bele-beleszövi a családot, az otthont, a kishúgát, Zsuzsit, a sokszor megálmodott — ám mégsem létező — kiskutyát, és a játékait.

CSALÁDI HAGYOMÁNY

A hírt, hogy megnyerte a Pajtás plakátpályázatának első díját, tőlem tudja meg. Az első percben elpirul, látszik, erre igazán nem számított. Tanárnőjére, Tóth Lászlónéra néz, aki talán tanítványánál is jobban örül...

— Tibi harmadikos kora óta jár a rajzszakkörre — mondja. — Ha jónak találtam valamelyik munkáját, elküldtem a lapoknak is.

Gyorsan előkerül egy régi Kisdobos, ahol az egyik kép alatt Lukács Tibi neve szerepel.

— Ma már másképpen rajzolnám — nézi meg alaposabban. — Szebben, jobban... De hát azóta sokat tanultam. Ha olvasok valamit, ha megfigyelek egy-egy érdekes dolgot, előveszem a papírt, a ceruzát, az ecsetet.

Leginkább az építkezéseket festi meg. Izgatják a gépek, a nyüzsgő emberek, a magasba emelkedő falak.

— Nagyon szeretem a gépeket — mondja. — Minden vágyam, hogy felnőtt koromban valamilyen gép mellett dolgozhassak. Most Kazincbarcika legújabb lakótelepén lakunk. Nemrég költöztünk ide, házunk körül dolgoznak még az építők. Sokszor figyelem őket.

Kis szünet után így folytatja:

— Otthon van egy óriás Legojátékom, gyakran nekifogok én is az építkezéshez. Megépítem a fantasztikus gépeket, megtervezem a jövő óriás csodáit. Azután megrajzolom...

— Zsuzsi is nagyon jól rajzol — mondja Tóth Lászlóné. — Úgy látszik, a Lukács családban ez hagyomány.

Tibi rajzain mindenütt ott van egy vidám, szemüveges gyerek.

— Én vagyok! — nevet nagyot. — Szeretek játszani, szeretem a barátaimat, és ha ilyen témáról rajzolok, mi vagyunk a főszereplők.

Lukács Tibi már sok pályázaton vett részt. Díjat nyert a Barátság kőolajvezeték mentén című nemzetközi versenyen, a mezőgazdasági és állatvédő pályázaton.

— Nemrég a Lakáskultúra című lap hirdetett pályázatot — teszi hozzá. — Én körülnéztem otthon, megrajzoltam a szobákat és a szép bútorokat. A díj már megérkezett. Egy évig ingyen kapom az újságot.

ANYUÉK IS ÖRÜLNEK MAJD

Sajnos, az a helyzet — sóhajt nagyot Tibi —, én csak a rajzot kedvelem. A torna és az ének nem úgy megy, ahogy kellene.

Közben Zsuzsi is beállít a tanáriba, hátán iskolatáska. Mikor megtudja, hogy miről beszélünk, nagyot sóhajt.

— Én még sosem nyertem! Pedig sokat próbálkozom!

— Elsős vagy még — simítja meg húga haját Tibi. — Van időd, és ami a fő, szorgalmad is.

Aztán felém fordul:

— Na, most már sietek. Alig várom, hogy elmondhassam anyuéknak a hírt.

Dobozy Zsuzsa

Őszi Ilona 8. osztályos, Tura

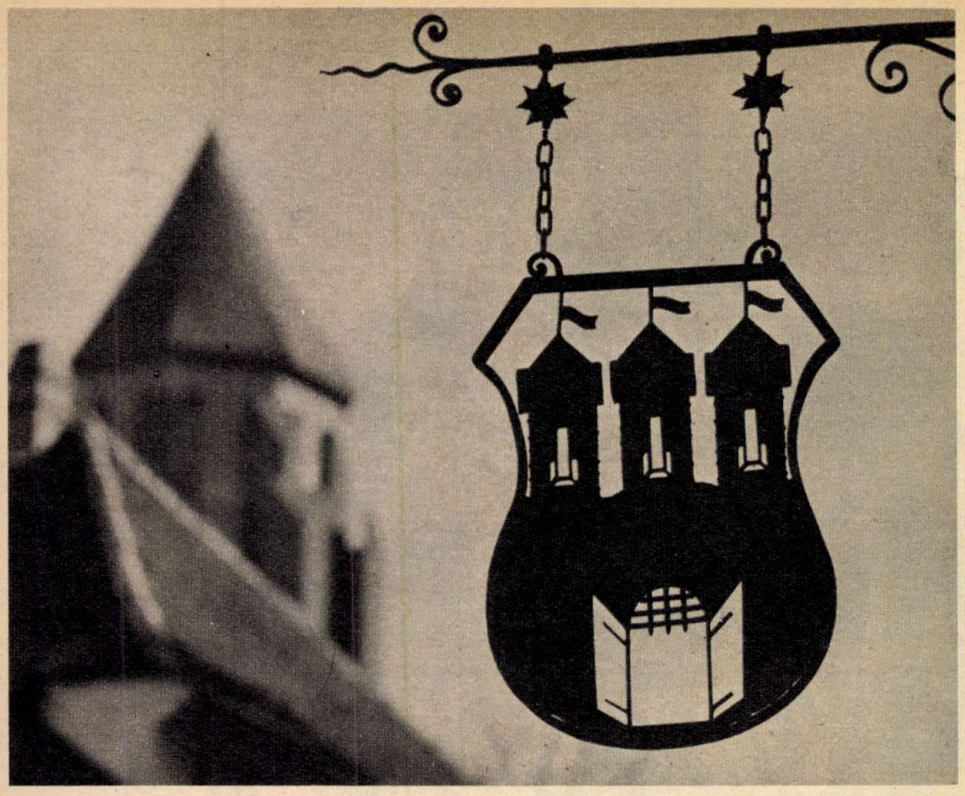

A mai reklámfeliratok évszázados ősei a különböző jelvények, és a cégérek. És „mellesleg" valamennyi az egykori kovácsművészet egy-egy remekműve

Súlyos bronzszobrok őrzik a nagy csaták, a történelmet formáló események emlékeit

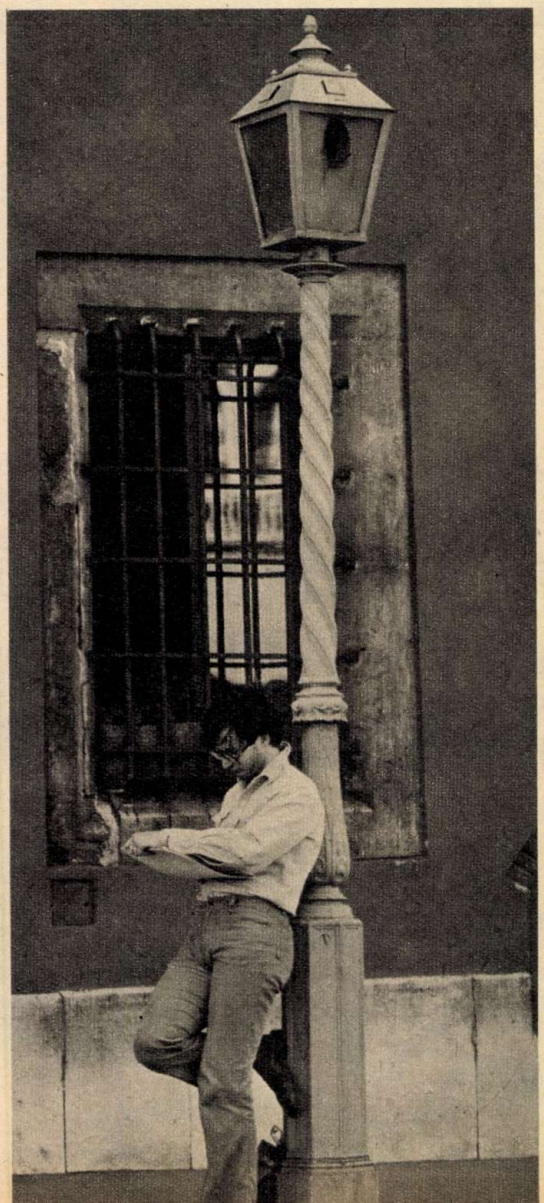

A paloták homlokzatán hivalkodó díszek, címerek egykori lakóik hatalmát és gazdagságát hirdetik

SÉTA A TÖRTÉNELEMBEN

A sokszor vívott, ágyúgolyóktól tépett bástya ma már a csend, a pihenés, a nyugalom szigete, amelyre tisztelettel néznek ablakszemeikkel a „házunokák"

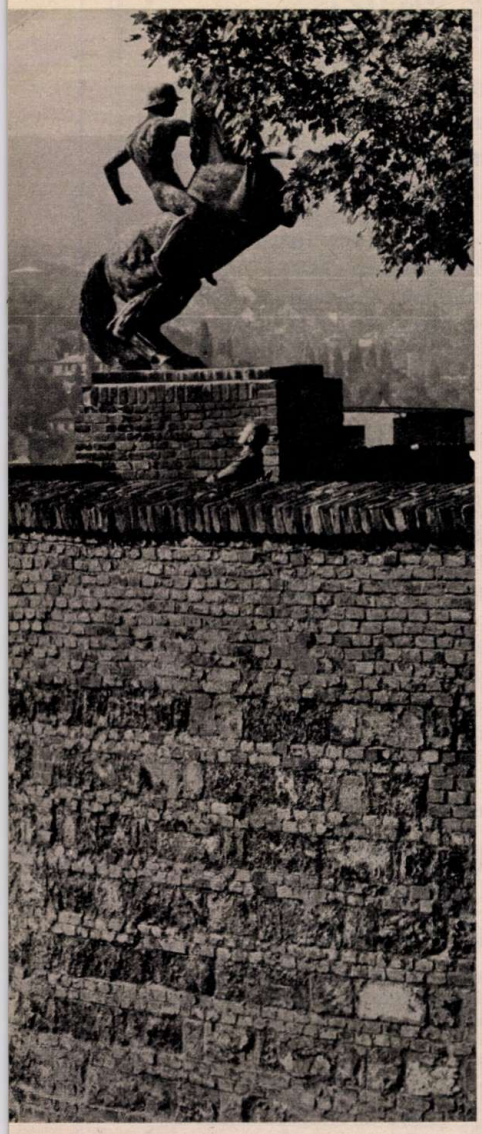

Az egykori félelmetes, halált szóró fegyver játékszerré szelídült...

Lomha, súlyos bástyák, szigorú tömör várfalak sütkéreznek a cirógató napsütésben. Mintha együtt születtek volna a heggyel. Magabiztos mozdulatlanságával mágnesként vonzza a tekintetet, a nyugalom szigete egy kétmilliós világváros lázas forgatagában. Bizonyára több mint 700 éves, kalandos múltján mereng Budapest roppant ékszere, a Budai vár...

Messziről nézve szép, gőgös, zárkózott. De ha közelebb mégy, szívesen megosztja veled élményeit, szavak nélkül is ékesszólóan beszél a múltról, Magyarország legutóbbi századainak történelméről.

IV. Béláról, akinek születését köszönheti, Zsigmond királyról, aki fővárossá „léptette elő", Hunyadi Mátyásról, akinek szépségét köszönheti, a török, az osztrák, a német hadseregekkel vívott csatákról, a felszabadulás utáni újjászületésről.

Ma a béke és a csend lakik bástyái mögött. Csábít a napsütés is. Tegyünk hát egy derűs, egészséges sétát a történelemben...!

CSER GÁBOR

FOTÓ: SZALAY BÉLA

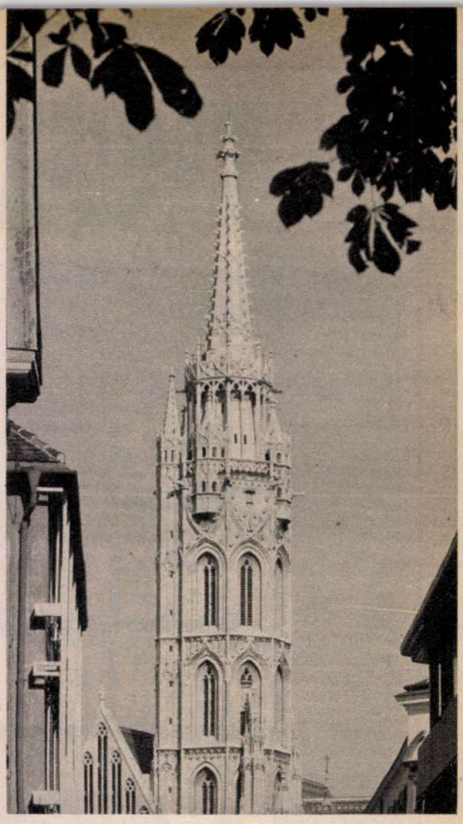

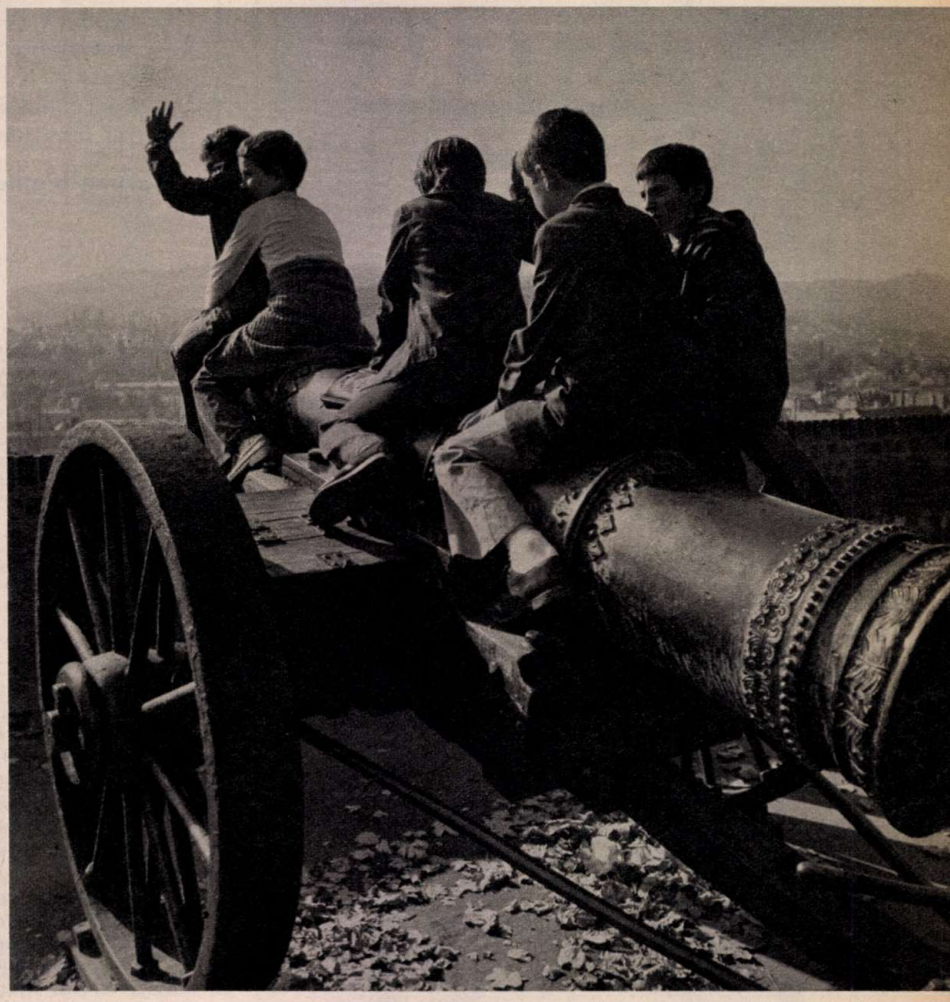

TRAPPER

INDIGÓ FARMER

EZ VÉGRE MINDIG JÓ, FESTÉKE INDIGÓ!

BUDA-FLAX

ALAPANYAGÁT GYÁRTJA: LENFONÓ ÉS SZÖVŐIPARI VÁLLALAT

KEDVES LÁNYOK ÉS FIÚK!

Gyertek tanulónak a Keravill Kiskereskedelmi Vállalathoz, ahol híradástechnikai, vagy járművű eladói képesítést szerezhettek.

Elméleti oktatás: Szász Ferenc Iparcikk Ker. Szakmunkásképző Iskolában heti 3 nap. A többi napon vállalatunk korszerű boltjaiban és oktatókabinetünkben tanulhatjátok meg a szakmát.

Tanulóidő: 3 év.

A tanulók a következő juttatásokban részesülnek:

— ösztöndíj (tanulmányi eredménytől és évfolyamtól függően),
— fizetett szabadság (nyári, tavaszi és téli iskolai szünetben),
— jutalomüdülés (jó tanulás és szorgalmas munka esetén),
— meleg ebéd napi 1,— Ft-ért,
— munkaruha, tankönyvtérítés,
— társadalmi ösztöndíj II. évfolyamtól pályázat után havi 250,— Ft.

Várunk benneteket

KERAVILL

Jelentkezés: Keravill Vállalat, Budapest V., Arany János u. 10. II. em. 5. 1051, személyzeti és oktatási osztály.

A PEST MEGYEI ÁLLAMI ÉPÍTŐIPARI VÁLLALAT

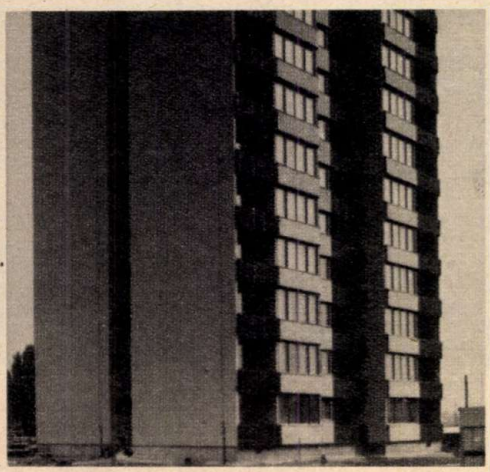

általános iskolát végzett fiúk jelentkezését várja szakmunkástanulónak az 1979—1980-as tanévre: **villanyszerelő, fapadlózó és műanyagburkoló, ács-állványozó, központifűtés-szerelő, víz- és gázvezeték-szerelő, szobafestő és mázoló (tapétázó), kőműves, épületasztalos, üvegező, vasbetonkészítő, tetőfedő, szigetelő, műkőkészítő, bádogos, építőgép-szerelő, motorszerelő, épületburkoló, vas- és fémszerkezeti lakatos.**

Vidéki fiatalok részére a tanácsok irányítása alá tartozó kollégiumban elhelyezést, valamint teljes ellátást adunk. Ösztöndíjat, III. évben teljesítménybérezési lehetőséget, valamint a rendeletekben előírtaknak megfelelően társadalmi szerződéses ösztöndíjat nyújt a vállalat. A fentieken kívül autóbuszbérletet, valamint az I. évfolyamon étkezést térítésmentesen ad a vállalat.

Jelentkezés: személyesen vagy írásban a vállalat szakoktatásán

1751 Budapest XXI., Kiss János altb. u. 19—21.

Megközelíthető: Boráros tértől gyorsvasúttal a második megálló.

VECSÉSI »MADARAK«

Győző óvodás volt még, amikor naphosszat a szomszéd Anci néniék kerítésének támaszkodva leste az apró termetű, díszes tollú japán csirkéket, s a büszkén sétálgató harcias kis kakasokat. Anci néni ígérte: — Ha majd iskolába jársz, kapsz belőlük egyet-egyet... Kapott is. Győzőék udvarában ma már a japán csirkék együtt futkároznak a kendermagosokkal. A kedvencek mégis inkább a galambok.

— A csirkék csak próbálgatják a szárnyukat, néha röpködnek, de a galambok szépen köröznek, repülni is tudnak — mondja Győző.

Vecsésen, a Petőfi Sándor iskolában kevesen tudnak olyan szépen beszélni az állatokról — a tojásból éppen kibújt apró, koromszínű japán csirkéktől a magasban röpködő „szíves" galambokig —, mint a hatodik á-s Csepin Győző. A barátjai is állattenyésztők valamennyien. Például Teleki Laci, aki a hatodik bé-be jár. A két fiú nemrég még haragban volt egymással. Nyáron a mecseki vándortáborban Laci úgy kivágta Győző cipőjét a pécsváradi szálláshely harmadik emeleti ablakán, hogy alig találták meg a tüskés gallyak közt. És ma? Laci barátságos szemlét tart a „csirkefarm" fölött, Győző pedig szívesen cserél galambokat Lacival. Honnan a nagy egyetértés? Győző csak ennyit mond:

— Megtudtam, hogy Lacinak is vannak csirkéi, galambjai, még könyveket is olvas, tanácsokat is tud adni... Laci szavai:

— Közel lakunk. No, és két állatbarát ne haragudjon sokáig egymásra.

Az udvaron állunk, beszélgetünk Győző édesapjával, miközben a gyerekek néhány japán csirkét hoznak elő a fényképezéshez. A sok embertől megriad egy kendermagos. Akkora lármát csapnak tyúkok, kakasok és kutyák az apró állatok védelmében, hogy alig halljuk saját hangunkat. A zajra a közelből két galambcsapat is felrepül.

— Furcsa szenvedély ez itt nálunk — mondja Győző édesapja. — Szinte minden második házban galambokat tartanak a gyerekek és felnőttek. Ne higgye, hogy főleg a húsáért, vagy más hasznos tulajdonságáért nevelik. Inkább hobbiból, azért, hogy röptessék. Naponta többször is az eget kémlelik, füttyentgetnek, hogy szálljon és vissza is jöjjön a kedvenc állat. Volt itt egy fiatalember, aki több tucat galambot tartott és szabad idejében folyton azokat hajtotta. Kilószámra szórta a kukoricát, kölest, napraforgót. Ez bizony, nem olcsó mulatság! Csak a felesége tudta leszoktatni róla... Nézze! — int a háztetők felé. — Mekkora madár repül ott. Talán vele versenyeznek a galambászok.

A tetők felett nem madár, óriásgép landol. Néhány kilométerre van ide a Ferihegyi repülőtér és egymás után érkeznek a gépek. Közelről a galambok, távolabbról a gépek karcsú teste látszik. A kép itt Vecsésen talán több mint jelkép; a repüléstechnika csodájának a befogadása és a természet szeretete ötvöződik benne. Nagyszerű érzést sugalmaz; legmesszebbre az ember tud repülni, bár nem kapott a természettől szárnyakat.

Orbán József

A ZÖLDÉRT Vállalatnál mindazon fiatalok kérhetik élelmiszereladó szakmára a felvételüket, akik általános iskolát végeztek és a jelentkezés évében még nem töltötték be a 17. életévüket. Jelentkezni az általános iskolai továbbtanulási lap, illetve felvételi kérelem címünkre történő megküldésével lehet.

A képzés időtartama 3 év. A felvett tanulók I—II. évben ösztöndíjat, a III. évben kezdő szakmunkásbért és a bolti gyakorlati napok után **jutalékot kapnak.** Félévenként pénzjutalom, naponta 13 Ft ebédköltség-térítés. Vidékiek részére korlátozott keretszámban kollégiumi férőhelyről gondoskodunk, vagy albérleti szállást adunk, melyhez 300 Ft-ot térítünk havonta, szerződéskötés ellenében.

Jelentkezni a vállalat oktatási osztályán lehet.

ZÖLDÉRT

Címünk:
ZÖLDÉRT Vállalat
oktatási osztály II/22.
telefon: 339-108
Budapest IX., Nagyvásártelep
1453

JÓ KERESETI LEHETŐSÉGET NYÚJTÓ SZAKMÁT AJÁNLUNK FIÚKNAK!

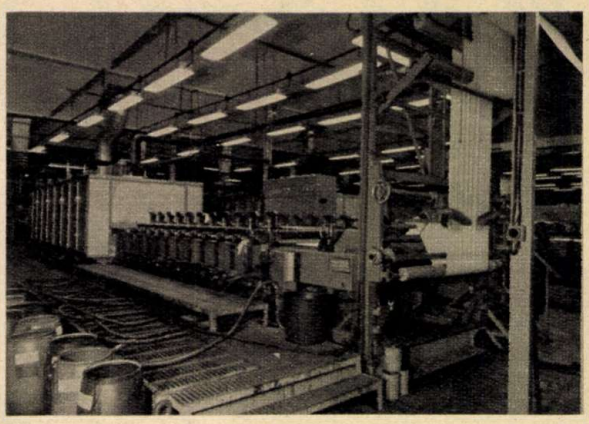

A Budaprint Pamutnyomó Vállalat felvesz általános iskolát végzett fiúkat 16 éves korig

TEXTILNYOMÓ SZAKMUNKÁSTANULÓNAK.

A tanulmányi ösztöndíjon (160—600 Ft) felül a vidékiek havi 500 Ft különélési pótlékot, a budapestiek havi 450 Ft társadalmi ösztöndíjat kapnak.

Vidéki tanulóinkat kollégiumban helyezzük el.

Elsőéves tanulóink 1500 Ft értékű ruházkodási segélyt kapnak. Tankönyvről az iskola, tanszerről, munkaruháról a vállalat gondoskodik.

Az elméleti oktatás Budapest legkorszerűbb szakmunkásképző intézetében, a gyakorlati oktatás a vállalat gyáraiban folyik.

Jó tanulóink továbbtanulását támogatjuk!

BUDAPRINT BUDAPEST

Jelentkezni lehet: A Pamutnyomóipari Vállalat személyzeti és oktatási főosztályán, 1036 Budapest III., Fényes Adolf u. 19—21. Telefon: 687-834.

SZERETED A SZÉP RUHÁKAT?

Textilszakmunkás válhat belőled.

Jelentkezz SZÖVŐ-FONÓ SZAKMUNKÁSTANULÓNAK a Kőbányai Textilnél!
A Kőbányai Textil szerződtet 14—16 éves fiúkat és lányokat

TEXTIL KŐBÁNYAI TEXTIL

790—1050 Ft-ig ösztöndíjat fizetünk, vidékieknek különélési pótlékot adunk, teljes ellátásról, lakásról és munkaruháról gondoskodunk térítésmentesen.

A pályaválasztási lapra ezt a címet írd:
KŐBÁNYAI TEXTILMŰVEK, BUDAPEST, Gyömrői út 90. 1475

LÁNYOK FIGYELEM!

Általános iskolát végzett lányokat 2 év alatt fonó szakmára képezünk ki. Három nap elméleti oktatás az iskolában, három nap gyakorlati a PFV Újpesti Cérnagyárban.

JUTTATÁSOK:

— tanulmányi eredménytől függően a tanulóbér 410—620 Ft;
— ösztöndíj: 500,— Ft;
— ingyenes kollégiumi elhelyezés (lakás és háromszori étkezés);
— tankönyvek, tanszerek;
— munkaköpeny, iskolaköpeny;
— diákbérlet;
— hazautazásnál 50 százalék kedvezmény évente 6 alkalommal.

Szakmunkásvizsga után jó kereseti lehetőséggel alkalmazzuk dolgozóinkat, korszerű, új leányotthonunkban szállásról gondoskodunk.

A továbbtanulást segítjük és ösztönözzük.

Kérjük továbbtanulási lapjaitokat 1012 fonó szakmai szám megjelöléssel az alábbi címre küldeni:

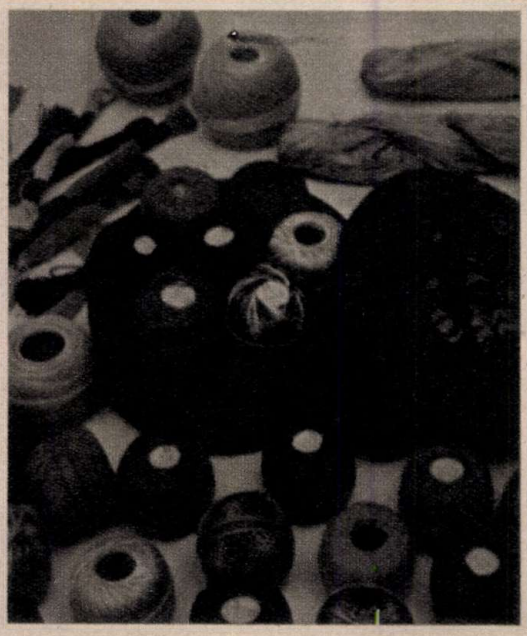

PFV ÚJPESTI CÉRNAGYÁR
személyzeti és oktatási osztály
Budapest,
Váci út 91. 1044

SZABOLCS-SZATMÁR MEGYEI FIATALOK FIGYELEM!

A Taurus Gumigyár Nyíregyházán szeretettel vár benneteket **GUMIGYÁRTÓ szakmunkástanulónak.** A rohamosan fejlődő, modern technológiával dolgozó gyárunkban szükség van jó szakmai felkészültségű, elméleti és gyakorlati tudású szakemberekre. Tanulóidő: 3 év.

Tanulóink a tanulóidő alatt havonta az évfolyamtól és tanulmányi eredménytől függően 110—650 Ft-ig terjedő ösztöndíjat kapnak, ezenkívül társadalmi ösztöndíjat is fizetünk részükre 250—450 Ft-ig terjedő összegben.

Nyári szakmai gyakorlatuk idején a legkiválóbb tanulóink 20 napot az NDK-ban töltenek, gyárunk költségén.

Az iskola befejezése után lehetőséget nyújtunk a továbbtanuláshoz. Elméleti képzés Nyíregyházán a 107. sz. Mező Imre Szakmunkásképző Intézetben, míg a gyakorlati képzés gyárunk tanműhelyében és üzemeiben folyik.

Taurus

Érdeklődni és jelentkezni lehet:
TAURUS GUMIGYÁR SZEMÉLYZETI ÉS OKTATÁSI CSOPORTJÁNÁL 4400 Nyíregyháza, Derkovits u. 107.

Például...

„A mi falunk igen kicsi. Ebből következik, hogy az iskolánk se nagy. Tornatermünk nincs.. de megpróbáltuk tornagyakorlatainkat, játékainkat úgy összeválogatni, hogy kedvünk teljen benne, és az osztályunk érdekeinek is megfeleljenek. A 3. testnevelési óra például csupa-csupa játék, szórakozás. Rövid bemelegítés után megkezdődnek a csoportos versenyek. Nem sok játék áll a rendelkezésünkre, de így is remekül szórakozunk. Pl: egy pingpong labdát kell elfújni az osztály másik végébe. Ott megkerülünk egy akadályt, és — vissza. Egy másik: iskolatáskákból ügyesen megépített, szűk kis hidak alatt kell átmászni. Nagy móka, mert 20 gyerek közül jó, ha 8 átjut!... Az óra második felében mindenki úgy tölti az idejét, ahogy akarja. Van, aki asztalifocizik, van aki pingpongozik, mások társasjátékkal játszanak. Igen gyakran szaladgálunk a szabadban is..."

Tihanyi Sára
Tengőd, Dózsa Gy. u. 314.

„Elmondom, mi hogyan oldjuk meg a harmadik „tesi" órát. Nekünk van egy tornatermünk ugyan, bár az inkább tornafülkének nevezhető. Elképzelhető, hogy amikor negyvenen bepréselődünk, mi van ott... Ráadásul nálunk is az volt a probléma, hogy sehogyan sem jött ki a lépés, hogy minden osztálynak legyen tornaórája, méghozzá három. Ezért minden kedden 7-re jövünk, és 8-ig miénk a terem! Ezen az órán általában játszunk, és ez remek dolog. Van két nagyon jó tanárunk, Ágika néni (Molnár Antalné a „hivatalos" neve), és Pusztaszeri Miklós. Nagyon izgalmas háziversenyeket rendezünk. A két tanárunk is beszáll egy-egy csapatba, és ők is versenyeznek. Azt hiszem, nekünk abban szerencsénk van, hogy két ilyen jó testnevelő tanárunk van. Mert ugye — mondjuk — ha ott lenne egy óriási hatalmas tornaterem, és a tornatanár undok lenne, mit sem érne az egész. De így? Alig várjuk a tornaórákat, és „sok jó kis helyen is elfér" — alapon bezúdulunk a tornaterembe. Igaz, óra után elfáradunk, hogy alig bírunk menni, de ez a fáradtság nagyon is kellemes. Minden hozzám hasonló (és nem hasonló) gyereknek ilyen fáradtságot kívánok!"

Szántó Anita
Kiskundorozsma, Újhelyi u. 2.

„Nekem az a véleményem, hogy elég egy héten két testnevelési óra, mert az iskolában használhatjuk a sportudvart, és még erre rájön két óra tömegsport, ami nálunk mindig hétfőn van. És ha jól akar dolgozni a csapatsportos, akkor még ő is rendezhet sportversenyt, aminek több haszna is van. Sokan járnak a helyi sportklubba, este pedig a tv-tornával lehet tornázni. Nálunk nincs tornaterem, és mégis jól kijövünk, pedig nem is testnevelő szakos tanár tanítja a testnevelést. Mert ha el akarunk fáradni, el lehet. *Mert sok múlik rajtunk!*

Major László
Farmos, Krizsán u. 1284.

MIBŐL LESZ A »Paradicsom«

„Szeretnék elfáradni" címmel figyelmet érdemlő írás jelent meg a 7. számban. A harmadik testnevelési óra utáni „nyomozás" már nagyon időszerű volt, hiszen eddig nemigen történt felmérés a megemelt óraszám hatásának ellenőrzésére.

Az alábbiakban egy olyan iskolát mutatunk be, ahol már kézzelfogható eredményei vannak az „új hullámnak", ahol a testnevelő tanár lelkesedése és a tantestület kedvező hozzáállása mozgalmas sportéletet teremtett.

A helyszín a nagyvázsonyi általános iskola. A tiszta, barátságos tornateremben az ötödikes fiúk verejtékezve birkóznak a szerekkel: gyűrűn, szekrényugrásban és talajon gyakorolják a tornaelemeket. Utána ötperces kemény erősítés következik a bordásfalon, majd az órát vidám játékkal fejezik be. Wagenhoffer Károlyné Magyar Ágnes testnevelő tanárnő elégedett a fiúk lelkesedésével:

— Nem tudom, van-e olyan gyerek az iskolában, aki ne szeretné a testnevelési órákat. Éppen ezért célunkat — a szellemi és testi frisseség megőrzését — naponta meg tudjuk valósítani. Nálunk már szokássá vált, hogy az órákon szinte megállás nélkül dolgozunk, és aki egy kicsit sem fáradt el, restelkedik az óra végén. Érdekes, hogy a fiúk mennyire szeretik a kemény, „férfias" terhelést, de a lányok is jó néven veszik, ha mindig van tennivaló az órán.

Pető István igazgató a tanárnőt dicséri:

— Ági nem tagadta meg sportmúltját. Kitűnő lovasversenyző volt, és nagyszerű sportolói erényeit — bátorság, szorgalom, küzdeni tudás — megőrizte a tanári pályán is. Szereti a gyerekeket, szereti a munkáját, nem csoda, hogy az egész iskolában meg tudta kedveltetni a sportot. Még a tantestület tagjait is rávette, hogy lejárjanak mozogni a tornaterembe. Ezt jelentős sikernek tartom, hiszen a tanárok személyes példamutatása újabb „hajtóerő" az iskolai sportélet fellendítéséhez. Szerencsére nagyon jók a tárgyi feltételeink. Van egy kicsi, de minden igényt kielégítő tornatermünk, a hatalmas bitumenes sportudvaron három tollas-, két kézi-, egy-egy röp- és kosárlabdapálya áll a szabadtéri játékok kedvelőinek rendelkezésére. Emellett van még egy hatsávos, hatvanméteres futópályánk is.

— Ja kérem, nekik könnyű — mondhatnák a tornaterem és bitumenes sportudvar nélküli iskolákban —, ilyen „paradicsomi" feltételek mellett nem nagy művészet eredményesen dolgozni. Csakhogy ezeket a létesítményeket nem a Télapótól kapták ajándékba; a tornatermet és a sportudvart meg kellett építeni! Méghozzá erős elhatározás, közös összefogás és sok-sok társadalmi munka segítségével. Az igazgató — talán szerénységből — nem beszélt arról, hogy mennyit lapátoltak, amíg elkészültek a „paradicsomi" létesítmények. Nem ejtett szót arról sem, hogy Hock József tanácstitkár — ő egyébként a községi sportkör elnöke is — hány helyen kilincselt anyagi és társadalmi segítségért. A végén aztán minden szerencsésen „összejött". Mivel a tornatermet és sportudvart a község és az iskola közösen építette, természetes, hogy közösen is használják. Hétfőn délután a tantestület és a község felnőtt lakosai részére tart kondicionáló foglalkozásokat Wagenhoffer Károlyné, és ő irányítja a keddi játékdélutánt is, melyen a KISZ-fiatalok egyre nagyobb létszámmal vesznek részt.

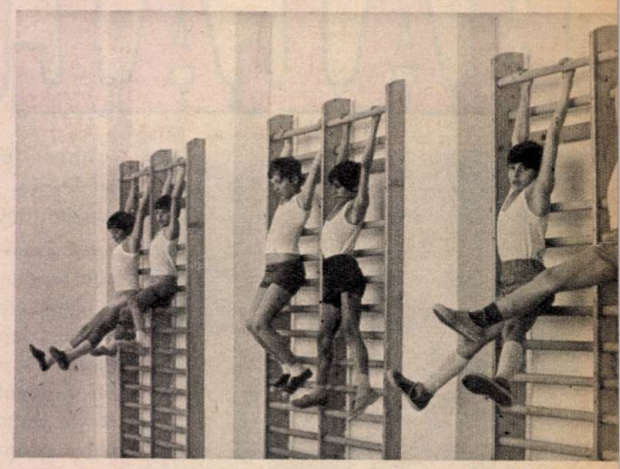

Nagyvázsonyban a jövőre is gondolnak. A nyári szünetben folytatják az úszásoktatást, a sportudvar jobb kihasználása érdekében elkészítik a pályák világítását. Ez utóbbit az iskolát patronáló soroksári Vörös Október Tsz szereli — természetesen társadalmi munkában.

A nagyvázsonyiak példája bizonyítja, hogy ahol nemcsak beszélnek, hanem tesznek is valamit a fiatalok egészséges életmódjáért, nem marad el az eredmény.

Érdemes utánozni őket.

Kép és szöveg: Lovas Albert

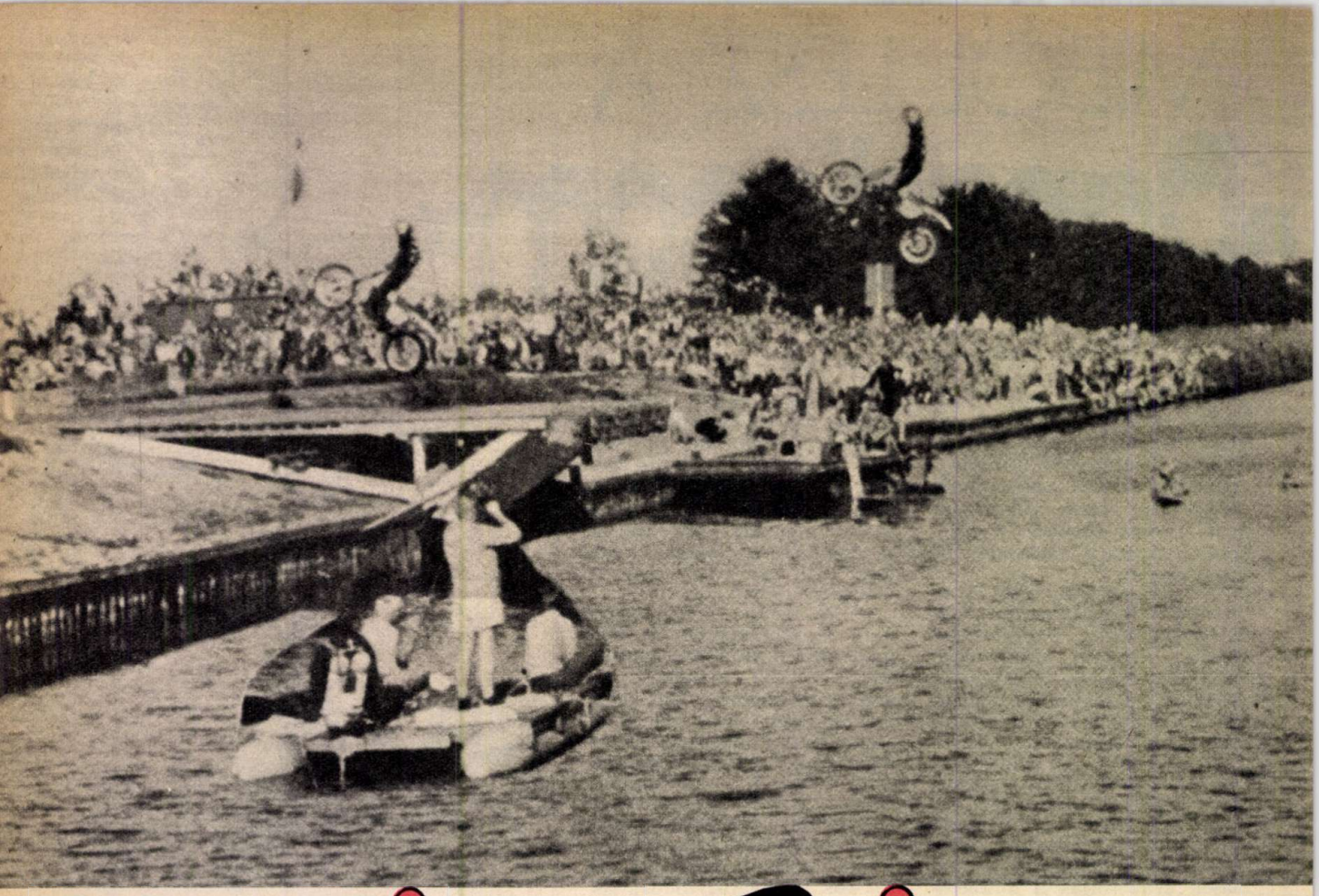

HALÁLUGRÁSOK

Van, aki a háztetőn ugrat át. A 32 éves Daniel Schwaler francia akrobatának sem mindig sikerül a „leszállás"

Jürgen Baumgarten új világrekordot állított föl egy furcsa „sportágban" – a motorrepülésben.

Az Elba–Lübeck között levő csatornát ugrotta át motorkerékpárjával. Az előkészületek során 4,5 m magas, fából készült dobbantót építettek. A kísérlet idején 3 mentőcsónak, 6 békaemberrel a fedélzetén tartózkodott a vízen. A két partan 30 tűzoltó állt készenlétben, kibontott fecskendőkkel, hogy azonnal beavatkozhassanak, ha kell. Az óvatosságra azért volt szükség, mert a rekordkísérletre 10 ezer néző jelent meg.

Nem kellett csalódniuk. Baumgarten a csatornát 15 méter magasan, szédületes technikával – 64,5 méteres ugrással – átrepülte. Az egész mindössze 12 másodpercig tartott.

A motorkerékpár, amely kb. annyiba került, mint egy új Mercedes, a földetérés után azonnal lángralobbant és elégett. (A tűzoltók beavatkozása ellenére.) Jürgen Baumgartent ez nem zavarta, hisz övé az új világrekord. A régit az amerikai Evel Knievel tartotta, azzal, hogy a Grand Canyont ugratta át motorjával.

Baumgarten nevéhez fűződik még egy rekord. Korábban egy 35 méter hosszú, égő alagúton motorozott keresztül, s ezt is megúszta épségben.

Amilyen gyorsaság kellett ehhez a két rekordhoz, ugyanolyan gyorsan el is felejtették az emberek azt, hogy ki is voltaképp az a Jürgen Baumgarten.

Néhány hónap múltán Eddie Kidd nevét kapta szárnyra a hír, Anglia legbátrabb motorosa 14 egymás mellé állított emeletes autóbusz fölött repült át.

Kidd motorkerékpárjának elrugaszkodási sebessége 150 km/óra és a buszok összes távolsága 60 méter volt, azaz 4,5 méterrel kevesebb, mint Baumgartené, de mégis ez is új világrekord. Neve: motorrepülés buszok fölött. Előzménye: sok összetört autóbusz. Hogy mennyi? Nem jegyzik a világranglistán.

Forrai G. János

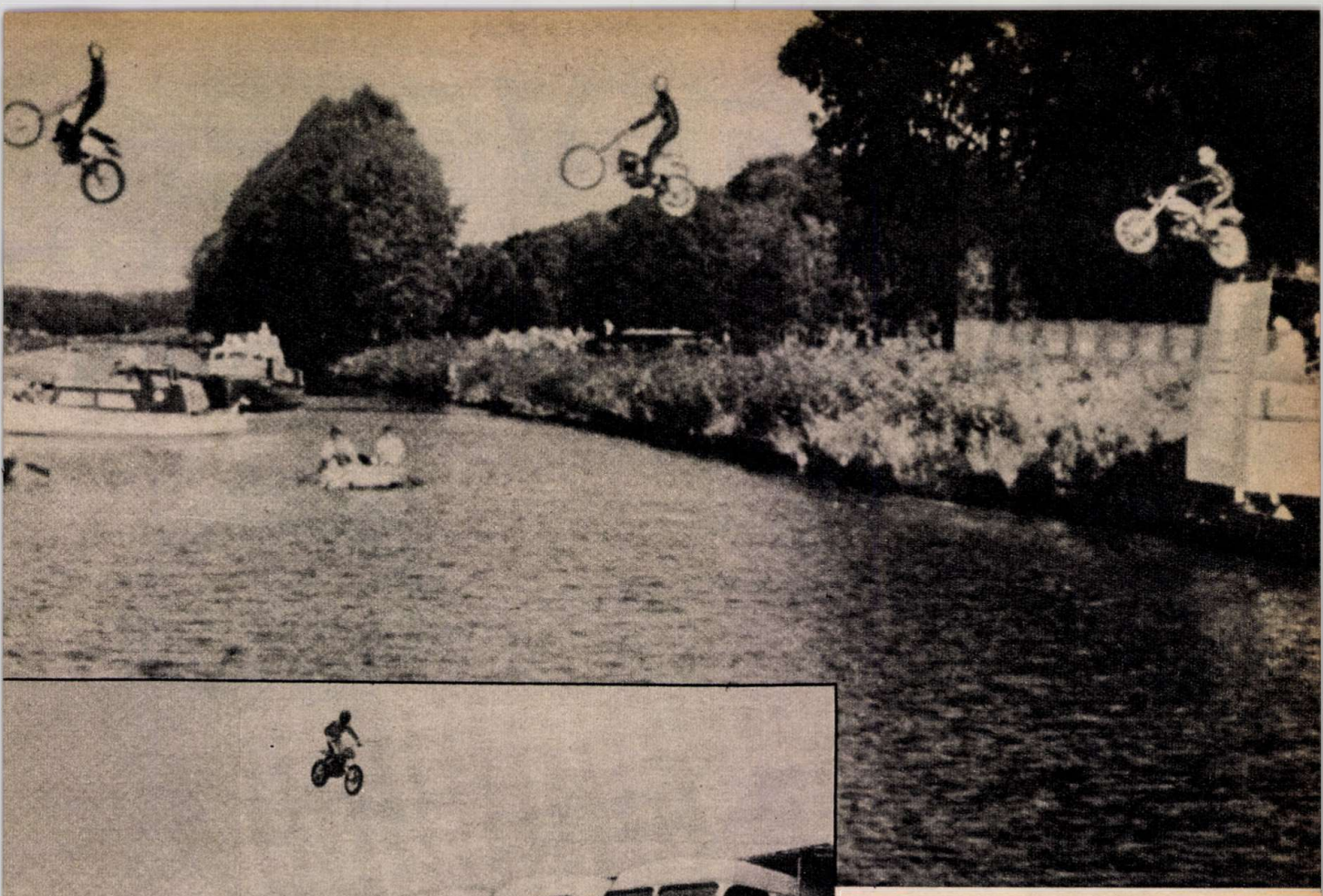

Az emeletes buszokat
motorral átugró
világcsúcs új birtokosa
Anglia legbátrabb
motorosa:
Eddie Kidd
sikeres motorrepülése közben

Az égő autót
is Daniel Schwaler
vezeti. Itt
a leszállópálya
a roncskocsik teteje

A mutatványért
pénzt fizetnek
az emberek.
Daniel így
keresi kenyerét

KISTESTVÉREK

A NAGYVILÁGBAN

Mit mondtál? Nézzek a fényképező-gépbe? (NEPÁL)

Milyen jó, hogy a karomba vehetlek! Milyen jó, hogy a karodba mehetek! (SZOVJETUNIÓ)

Villamos?! Vonat?! Legjobb nekem a testvérem hátán utazni! (PERU)

Van olyan, akinek két kistestvér is jut. Mint ennek a nagylánynak (NORVÉGIA)

Belekapaszkodik a ruhádba, odabújik hozzád: – Engem is vigyél magaddal! Mindegy neki hová mész, csak foghassa a kezed, veled lépkedhessen. Az is lehet, hogy nagyon kicsi még, járni se tud, beszélni se, csak a kezét tárja feléd és sírni kezd, ha te nem nyújtod a karodat. Néha bizony nem nyújtod, hiszen nem viheted el magaddal az iskolába, s útban van akkor is, ha a barátaiddal focizni, játszani indulsz. De a lelkiismereted megszólal – ne tagadd! A kistestvér, a te testvéred. Megosztod vele ami a tied: játékodat, kenyeredet, mosolyodat, és a szabad idődet is. Amikor csak teheted.

Így van ez a földgolyón mindenfelé.

Játéknak is jó, ha gondoskodnom kell az öcskösről (INDIA)

Hiába mondod, hogy: nem jöhetsz! A kistestvér ott jár a nyomodban (TUNÉZIA)

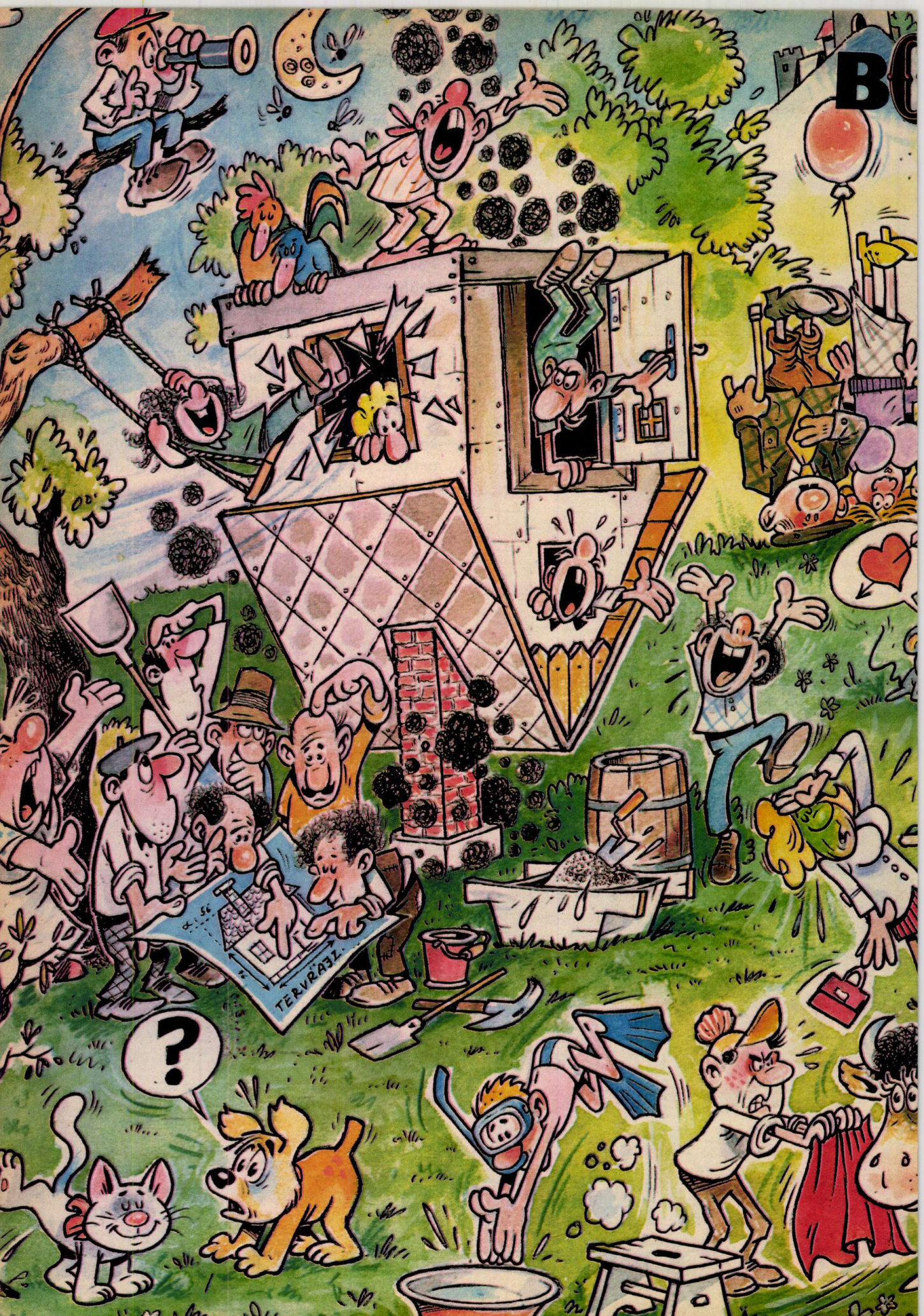
TERVRAJZ
?

LONDOS ÁPRILIS
BUMM !!!
TITANIC

BOLONDOS ÁPRILIS

Megkérdeztük népszerű rajzolónktól, Dargay Attilától: „Mi jut eszébe április elsejéről?" Nem szólt egy szót sem, hanem egy nagy rajzlapot telis-tele rajzolt: mókával, vidámsággal, humorral. Közben természetesen ő is nagyokat nevetett.

Előző oldalainkon látható a rajz, amelyet órákig nézegethettek és mindig találtok rajta valami újat.

Nagyon régen történt. Akkor még XIV. Lajos volt a franciák királya. Nos, ez a Lajos egy alkalommal valami nyomós ok miatt nagyon megharagudott az egyik hercegre. Olyannyira, hogy rögvest börtönbe záratta és már a bitófát is ácsoltatta neki.

No igen, de a tisztelt hercegnek olyan ismerősei és barátai is voltak, akik szívükön viselték a sorsát. Mkor Lajos király éppen aludt, jobbágyruhát csempésztek be a börtönbe. Így hát a rab megszökött.

Közben azonban a palotában szolgáló cselédlányok egyike — aki nem nagyon szívlelte a herceget — éppen arra somfordált, és mivel már eléggé pirkadt a hajnal, felismerte.

Szaladt gyorsan az őrökhöz.

— Szökik a herceg! — kiáltotta nekik.

Az őrök ahelyett, hogy megrökönyödtek volna a hír hallatán, nagyot nevettek.

— Jól van, húgom — felelte az egyik. — Csitulj már! Tudjuk mi is, hogy ma április elseje van.

A cselédlány nem hagyta annyiban a dolgot. Futott a káplárhoz, aztán pedig a hadnagyhoz, de ők is nevetve válaszoltak.

— Nem engedjük magunkat bolonddá tenni április elsején!

Bezzeg a király nem nevetett, amikor a szökés hírét meghallotta. Majd megpukkadt mérgében. Az őröket parancsnokostól, mindenestül becsukatta. Állítólag ugyanakkor azt is elrendelte, hogy soha többé nem lehet április elsejei tréfát űzni senkivel sem.

No, de beszélhetett a franciáknak. Úgy mondják, hogy éppen ők találták fel ezt az egész április elsejei mókázást. Elsárgult iratok szerint ugyanis olyan naptáruk volt régen a franciáknak, amelyben az új év első napja április elsejére esett. S mint ahogy ez ma is szokás, újév napján a rokonok és az ismerősök ajándékkal kedveskedtek egymásnak. Mikor aztán ők is áttértek a ma is érvényben levő naptár használatára, az ajándékozás napja január elseje lett. Április elseje pedig... hm, nincs olyan kedves rokon vagy ismerős, aki kétszer is megérdemli az ajándékot, így hát e jeles napon tréfával lepték meg egymást.

Így történt-e valóban? Ki tudná ma már megmondani? Lehetséges, hogy a kitalálója is csak április bolondját járat azokkal, akik elhiszik.

No mindegy, de annyi igaz, hogy azóta se szeri, se száma az e naphoz fűződő tréfálkozásnak. Régen a városi gyerekeket elküldhették a boltba két deci galambtejért, meg kakasfogért. A falusi gyerekből lett asztalosinas elszaladt a vasüzletbe nikkelezett szemmértékért. Volt aki készségesen elvitte a feladóhoz azt a levelet, amelybe az volt írva: „E sorok átadója — bolond!" Ma már ilyesmikkel nem lehet bolonddá tenni senkit sem.

Az iskolában azonban akadnak beugratások. Ott még akad, aki elhiszi: „Pisti, ugorj gyorsan! Hívat a diri." Pisti ugrik, az igazgató dühös és azt mondja: „Persze, hogy hívattalak, fiacskám. Azt akartam tőled megtudni: ki mondta neked azt, hogy én hívattalak." Pisti tépelődik; mondja, ne mondja... aztán győz a jobbik énje: „Nem tudom, igazgató úr, kérem!" Mire a diri: „Azt hiszed, hogy én április elsején mindent elhiszek neked?"

De azért már akadt olyan tanár (a szórakozottabbak közül való), aki elhitte, hogy a 6. á. osztály tantermébe pontban nyolc órakor már nem lehet belépni, hiszen ott volt a tábla az ajtón: „MEGTELT!"

Egy évvel később ugyanez az osztály „meglepődve" vette észre:

Az ÓRAREND MEGVÁLTOZOTT.

8-tól 9-ig: Nevetg-élővilág.

9-től 10-ig: Mathehe-mathihikahaha.

10-től 11-ig: Testnevetés.

11-től 12-ig: Kacag-ásványtan.

12-től 1-ig: Európa hehegy- és viccrajza.

Ezzel az úgynevezett HAHOTAN-REND-del be is fejezzük az április elsejei bolondságok meséjét, mert még azt mondhatja bárki, mint az egyszeri ember, akitől megkérdezték:

— Miért nevetsz mindig, amikor a társad elmondja neked ezeket a lüke április elsejei történeteket?

— Muszáj, hogy nevessek, mert különben azt hinné, hogy nem értem azt, amit mond és képes lenne újra elmondani!